

PROLETARI DIN TOATE
ȚARILE, UNIȚI-VA!

ÎN COMPLETAREA „CĂRȚII DE VIZITĂ” DE LA C. M.,
O CERTĂ AFIRMARE
A FOTBALULUI NOSTRU
PE PLAN CONTINENTAL

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

287

ANUL VI ● JOI 25
NOIEMBRIE 1971 ●
12 PAGINI ● 2 LEI

ECHIPA ROMÂNIEI ÎN RÎNDUL CELOR MAI BUNE OPT REPREZENTATIVE DIN EUROPA

O înălțare perfectă, un „cap” precis și mingea va poposi în poarta galezilor : 1—0. Lupescu și-a făcut datoria ! Foto : L. ADORJAN

O AMPLĂ DEZBATERE PE PROBLEME DE ETICĂ SPORTIVĂ

Pornind de la marea însemnătate a recentelor documente de partid, Consiliul județean pentru educație fizică și sport Dolj a organizat, nu de mult, o amplă dezbatere axată pe modul cum s-a desfășurat pînă în prezent campionatul județean de fotbal privind disciplina competițională, respectul față de adversar și spectator, față de culorile asociației.

Pentru prima dată de la înființarea campionatului s-au aflat față-n față toți factorii direct răspunzători de corecta desfășurare a acestei competiții, alături de mult discutată în ultima vreme: membrii C.J.E.F.S., comisia județeană de fotbal, colegiul județean al arbitrilor, jucătorii celor 32 de echipe participante la întrecere, antrenorii lor, instructorii formațiilor de juniori, președinții secțiilor de fotbal.

Blagoe Marcovici, președintele comisiei județene de fotbal, a prezentat, în spiritul adevărului, aspectele negative existente pe teren.

nurile de fotbal doljene, comportarea neprimordială a unor jucători și arbitri, împotriva cărora au fost luate măsuri drastice. Astfel, după 9 etape disputate, 78 de jucători au fost sancționați cu 232 etape suspendare! Pentru superficialitate în arbitraj și incompete-

ritatea celor care s-au înscris la cuvînt angajându-se să facă tot posibilul pentru înlăturarea, din activitatea lor, a tuturor deficiențelor semnalate. În acest sens trebuie apreciate afirmațiile făcute de I. Scăunașu, instructor la Unirea Podari, Gh. Cioroianu, președintele Asociației Comerțul Craiova, C. Banciu, antrenor la Panificația Craiova, prof. P. Preda, antrenor la Constructorul Craiova, O. Simion, jucător la Progresul Goicea, N. Nițulescu, arbitru, prof. P. Păunescu, fost arbitru de fotbal etc., etc.

A fost prezentat apoi, în încheierea utilei dezbateri, un amplu program de măsuri care vizează îmbunătățirea substanțială a activității educative desfășurate de asociațiile sportive, în scopul formării unor tineri jucători cu principii etice corespunzătoare omului nou al societății noastre socialiste.

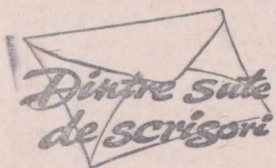
ȘTEFAN GURGUI
correspondent

LA C. J. E. F. S. DOLJ

tență, Gh. Ghinea, N. Costache, Fl. Iureș etc. au primit, de asemenea, sancțiuni corespunzătoare.

Față de toate aceste abateri s-a luat atitudine în dezbaterile care au avut loc, ma-

„SECHESTRATUL“ DIN BLOCUL 15!

● LA 19 ANI, PE DRUMURI GRE-

ȘITE! ● „NOI L-AM CRESCUT,

L-AM PROMOVAT, IAR ACUM...”

Printre scrisorile sosite la redacție în ultimele zile, una ne-a atras în mod deosebit atenția. Tocmai pentru că la „expeditor” era semnată de... antetului Uzinei Independența din Sibiu.

Iată mai jos conținutul scrisorii:

„Colectivul Uzinei Independența, cea mai mare unitate industrială a județului Sibiu, din dorința majorității angajaților de a avea o activitate sportivă care să se ridice la un nivel corespunzător, a depus și depune eforturi deosebite. Astfel, în ultimii doi ani s-a reușit ca echipa noastră de handbal să promoveze în Divizia A, iar cea de fotbal în Divizia națională C. Această din urmă are o comportare bună în campionat și vizează promovarea în eșalonul secund al țării. Toate acestea au fost rodul îmbinării tuturor factorilor care concurează în general la obținerea unor rezultate bune. Am căutat ca pe lingă măiestria sportivă să creștem oamenii utili societății noastre socialiste, ocupându-ne de profesiunea sportivilor, de disciplină și de educația lor în spiritul eticii noastre comuniste. Ținînd cont tocmai de aceste aspecte majore, dorim să analizăm și să aducem la cunoștința opiniei publice un caz pe care colectivul nostru de muncă îl consideră incompatibil cu principiile etice ale mișcării noastre sportive.

Iată, pe scurt, despre ce este vorba:

În seara zilei de 28 octombrie 1971, un camion a sosit la locuința lui Andrei Florea angajat al Uzinei noastre. În calitate de turnător, și component al echipei de fotbal Este absolvent al școlii profesionale și are contract, prin decizia MICM, cu Uzina Independența, pînă în anul 1973. Îi s-a încărcat mobila. Anunțat telefonic, a sosit la fața locului antrenorul echipei noastre, Hort Retscher. Andrei Florea i-a spus că pleacă să joace la Chimia Rm. Vilcea.

Antrenorul a căutat să-i explice că are contract cu uzina, că e o lasitate să-ți părăsești echipa la mijlocul turului campionatului, mai ales că există serioase șanse de promovare. Tînărul (de 19 ani), i-a răspuns, sigur de el, că cei de la Chimia vor plăti Uzinei Independența cheltuielile de școlarizare, circa 6000, că va fi legitimat fără acordul Independenței fiindcă au „pile grele” la F.R.F.!

Secția de fotbal A.S. Independența a trimis o telegramă la A.S. Chimia Rîmnicu Vilcea pentru trimiterea înapoi a jucătorului sus-numit. Ni s-a răspuns că ei nu cunosc un asemenea jucător. Dar, din informațiile pe care le deținem, știm că locuiește în cartierul Traian, Bloc 15 scara D, apartament 2, Rm. Vilcea.

Cum este oare posibil să se întîmple astfel de lucruri, tocmai acum, cînd toată țara dezbate probleme de educație, de etică, de conștiință socialistă? Ne-am străduit să-l școlarizăm, să-i creăm condiții bune pentru a-și ridica măiestria profesională și sportivă, a fost promovat, i s-a acordat încredere deplină și acum iată, vin alții, îi viră în cap vrute și nevrute și, la 19 ani, fotbalistul Andrei Florea face cunoștință cu proce-

dee incompatibile cu normele noastre în vigoare.

IOAN SCHEAU, președintele A.S. Independența, ing. VERGICA VLADU, președintele secției de fotbal”.

N.R. Intr-adevăr, cum e posibil?

PE MARGINEA UNOR ÎNREGISTRĂRI STATISTICE

PRONOSPORT

Pronostipurile noastre la concursul nr. 48 din 28 noiembrie 1971:

1. Dinamo—Crisul	1
2. Petrolul—U. Craiova	1x
3. Poli—Steaua	x2
4. Steagul r.—A.S.A. Tg. M.	1
5. Sport Club—C.F.R. Cluj	1
6. F.C. Argeș—Farul	1
7. Cagliari—Bologna	1
8. Catanzaro—Lancrossi	1x
9. Fiorentina—Torino	1x
10. Inter—Milan	1x2
11. Juventus—Napoli	1
12. Roma—Mantova	1
13. Varese—Verona	x

— „Este oare posibil, într-adevăr, ca în cursul unei partide de 90 de minute — în speță aceea dintre România și Cehoslovacia, — echipa țării noastre să fi construit un număr de 155 ACȚIUNI DE ATAC, așa cum se arată la rubrica „Fișa tehnică a jocului”, din ziarul „Sportul” de luni 15 noiembrie 1971?”

— Este mai mult ca sigur, răspundem noi, ca cifra înregistrată de dv. ca pupla verosimilă, să explice prime de fapt, toate situațiile ofensive inițiale, socotite DIN MOMENTUL ÎNTRĂRII ÎN POSESIA MIN. Cui, indiferent de jocul desfășurat al acțiunilor, durată și orientarea acestora față de direcția normală de atac.

În ceea ce ne privește, așa după cum am mai arătat și cu alte ocazii, am considerat de mai mare utilitate pentru analiza unui joc și aprecierea mai reală a raportului de forțe din teren, înregistrarea acțiunilor ofensive NUMAI DIN MOMENTUL ÎN CARE ACESTEA SE DESFAȘOARĂ ÎN JUMĂTATEA DE

TEREN A ADVERSARULUI. CU O NOTĂ DE AGRESIVITATE SPECIFICĂ NOTIUNII DE ATAC, și posibilități de finalizare. În această idee, cifra de 67 acțiuni organizate de echipa României în partida cu Cehoslovacia, înregistrată în statistica noastră din nr. 286 al revistei, indică mai aproape de adevăr, dimensiunile combativeității tactice și nivelul de organizare ofensivă a reprezentativei naționale în partida victorioasă de la 14 noiembrie.

— „Ce se înțelege, în statistica dv., prin „PASĂ GREȘITĂ”? — este cea de-a doua întrebare.

— Teoretic, orice transmitere a mingii care nu ajunge, indiferent de cauză, la un coechipier, este considerată o pasă greșită. Practic însă, ținînd seama de varietatea situațiilor de joc și mai ales de condițiile caracteristice luptei pentru intrarea în posesia balonului, noțiunea de „pasă greșită” trebuie înțeleasă, în primul rînd, prin prisma utilității tactice a transmiterii, a oportu-

nității și valorii ei practice în construirea și finalizarea acțiunilor. De aceea, vom spune că o jucător a greșit o pasă, nu numai atunci cînd va trimite mingea, printr-o execuție tehnică incorectă sau din neatenție, direct la un adversar; ci și atunci cînd va pasa cu precizie, preferînd însă un coechipier, încadrat de 2-3 adversari. În schimbul altuia demarcat și mai apt să contribuie la reușita acțiunii. După cum, tot așa, nu vom considera „pasă greșită”, orice intenție bună de transmitere a balonului, corect executată, dar neutralizată prin intervenția promptă a adversarului sau irosită din neatenția celui cărui a fost adresată.

În acest fel, apreciem că ne apropiem — cu înțelegerea și explicația noțiunii de „pasă greșită” — mai mult de conținutul real al jocului, decît de aspectul pur tehnic al unei execuții oarecare. Și pe această bază, am efectuat de fiecare dată înregistrările noastre statistice. (M. I.).

NICOLAE SARGMIZ, com. Sălcuța — Dolj. În timpul unui meci oficial, o echipă nu poate face decît două înlocuiri, indiferent că e vorba de portari sau jucători de cîmp.

CONRAD MAXIMILIAN, com. Zăvoi — Caraș-Severin. Puncte de vedere asemănătoare cu cele ale dv. au fost înscrise în coloanele revistei noastre după meciul Dinamo — Feyenoord din cadrul Cupei campionilor europeni.

ANICA DELCEA, com. Măldăreni — Teleorman. Fără îndoială că atunci cînd echipele noastre de club evoluează în competiții internaționale, indiferent că e vorba de Dinamo, U.T.A., Steaua sau Rapid, indiferent de marea afecțiune pentru una dintre ele, trebuie să le susținem pe toate, pentru că toate sînt reprezentante ale fotbalului nostru.

IOAN TRUTA, Reghin. Cento se pronunță Henlo. Cu-nocutul internațional spaniol a jucat extrană stînga în finala Cupei Cupeilor, disputată de echipele Real Madrid și Chelsea Londra și câștigată de fotbalștii englezi.

VASILE CALINESCU, com. Todirești — Suceava. Încă nu vă putem spune care este cel mai bun fotbalist român al anului 1971. Dar după cum credem c-ați observat, am

lansat din numărul trecut, tradiționala noastră anchetă la care vă invităm să participați, spunîndu-vă părerea despre cei mai buni jucători ai acestui an.

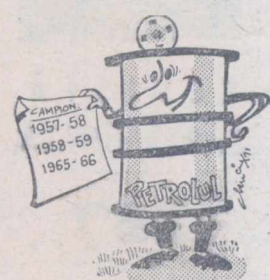
VASILE TRANCA, com. Cotofeni — Dolj. Este irealizabilă sugestia pe care o faceți: toate meciurile de pregătire ale echipei noastre naționale să se desfășoare la Craiova. E normal ca echipa să joace aceste meciuri-scoală pe terenul pe care dispută și înfrîngerea oficială. Că unele meciuri internaționale ale echipei noastre reprezentative — tineret, juniori selecționați — poți fi programate pe stadionul din Craiova, este o altă problemă și în această privință sîntem de acord cu dv.

FLORIN DOBRIN, com. Tîla Mare — Olt. 1. Antrenorul Traian Ionescu l-a adus pe Dumitracu la Dinamo de la echipa T.U.G. din campeonatul categoriei „Onoare” al municipiului București. 2. Pentru echipa națională, în jocuri oficiale Dumitracu a marcat șapte goluri. 3. Obtemența joacă la Universitatea Craiova din 1965.

MIRCEA PINDARU, com. Pătrăgele — Buzău. Nu există nici un grad de rudenie între Sătmăreanu de la Steaua și Sătmăreanu II de la Dinamo, așa că ați pierdut pariul.

VASILE ROȘCA, Turda. Nu sînt de loc întemdate „firmitățile pe care le faceți în privința modului cum sînt acordate calificativele, jucătorilor noștri, în campionat.

EUGEN ZBORA, Măreșesti. Petrolul Ploiești a retrogradat o singură dată în Divizia B, în toamna anului 1952. A revenit însă imediat, după numai un an, printre cele mai bune echipe ale țării, devenind chiar și campioană în anii 1957/1958, 1958/1959 și 1965/1966.

Desene de AL. CLENCIU

MODELUL DE SPORTIV

Societatea noastră românească parcurge astăzi o etapă de elan entuziast închinat marelui efort colectiv de dezvoltare multilaterală a socialismului. Fiecare cetățean al patriei simte din plin răspunderea pe care o are în această acțiune, răspundere care crește pe măsură ce se convinge tot mai mult de necesitatea și însemnătatea acestui efort.

Sportului, ca activitate socială cu profunde și multilaterale ecouri asupra structurii personalității umane, i se dezvăluie în lumina ultimelor documente de partid care ridică pe o treaptă superioară demnitatea și destinul cetățeanului român — valențe noi cu profunde semnificații umane.

Făurirea personalității sportive nu apare ca un scop în sine urmând în principal și, uneori, exclusiv performanța din terenul de joc. Acțiunea pedagogică, artă și știință în același timp, urmărește formarea omului ca factor de progres, social, ca participant activ și conștient la construcția socialismului și la propria sa desăvârșire.

Meditând la aceste câteva aspecte puse în evidență în dezbaterile asupra problemelor activității politico-ideologice și cultural-educative, asupra ridicării nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a maselor, ne punem firesc înțrebarea: care este modelul de sportiv pe care trebuie să-l realizeze societatea noastră contemporană și în special colectivitatea atât de diversificată și mișcată de educație fizică și sport?

Există sportivii model? Fiecare dintre pasionații acestei activități cunoaște numeroși sportivi, din generațiile mai vechi sau mai noi, care au cîștigat titlul de sportiv și care au devenit modele de om, de cetățean: numeroși sînt sportivii care au luptat cu abnegație pe teren pentru gloria culorilor patriei și în atelier, pe șantier, la masa de proiectare sau la catedră pentru făurirea unei societăți în continuă și multilaterală dezvoltare. Iată dar că este nevoie să recurgem la fantezie: modelele sînt printre noi, alături de

Prof. univ. dr. MIHAI EPURAN

Prorector al Institutului de educație fizică și sport

noi. Le dorim multiplicare atât de mult, încît să cuprindă întreaga colectivitate sportivă.

Calitățile lor? În primul rînd trebuie să subliniem că nu este vorba de însușiri extraordinare, ci în mod deosebit de însușiri caracteristice omului activ și integrat organic colectivității de muncă socialistă.

Omenirea a creat, încă de mai bine de două mii de ani, imaginea omului armonios dezvoltat, ca un ideal către care trebuie să tindă. Numai orînduirea noastră reușește să creze acele condiții economice și culturale care să permită deplin realizarea acestui ideal. Sportivul model al zilelor noastre este, sau trebuie să fie, un om înzestrat nu numai cu calități fizice, ci și cu cunoștințe dintr-un domeniu al științei și culturii, precum și cu trăsături moral-cetățenești de tip socialist.

Modelul poate fi creat! Munca educativă urmărește tocmai această modelare, realizarea omului în conformitate cu un ideal care aparține orînduirii noastre și cerințelor dezvoltării societății noastre.

Dirjecțiile educației sînt numeroase, pentru că ea

- trebuie să fie multilaterală în adevăratul sens al cuvîntului (fizică, intelectuală, profesională, morală estetică, cetățenească — dacă vrem să ne exprimăm în termeni didactici);
- să fie stimulativă pentru a determina tendințele de auto-educație la fiecare sportiv;
- să fie permanentă ca și permanenta activității acestuia în diferitele etape ale vieții;
- să fie colectivă, pentru că servește colectivitatea;
- să fie exigentă și umanistă, pentru a forma conștiința datoriei sociale.

Conținutul educației privește calitățile modelului și în special

nivelul acelor forțe interne subiective care determină atitudinile fundamentale ale sportivului față de munca profesională, învățătura și activitatea sportivă (obiectivitate în disciplină, răspundere, execuție exemplară și de calitate, dorința de perfecțiune și spirit inovator), față de colectivitatea de lucru și societatea noastră socialistă (sentimentul prieteniei, colaborării, întru-ajutorării, dragostea pentru renumele întreprinderii, școlii, clubului, patriotismul fierbinte), ca și atitudinea față de sine (raportarea propriei persoane la alții și înțelegerea rolului și locului în colectivitate, demnitate, modestie, spirit autocritic, tăcut și limba civilizat, dorința de auto-perfecționare) etc.

Factorii educativi numeroși și complecși determină în măsura cea mai mare structura personalității prezente și viitoare a sportivului. Lor le-am putea adresa astfel de îndemnuri:

Părinți, educați la copiii voștri, alături de dragostea pentru sport, și tendința spre afirmare personală, dragostea pentru învățătura, pentru munca productivă — adevăratele temelii a afirmării sociale, mai presus de realizarea temporară din terenul de sport!

Profesori — adepți sau non-simpatizanți ai sportului — stimulați talentele sportive ale elevilor dezvoltîndu-le în același timp simțul răspunderii pentru pregătirea școlară și profesională, canalizînd și în direcția aceasta tendințele lor spre performanțe!

Colegi de școală, de muncă sau sport, considerați-vă răspunzători solidari de comportarea fiecărui component al grupului; ajutați-l, criticîndu-l, fiind convinși că influența pozitivă interindividuală la vîrstă și rol egal poate avea influențe favorabile hotărîtoare!

Spectatori și suporteri, nu considerați sportivii și „vedetele” ca oameni care vă satisfac dorințele de spectacol sau ambițiile de suporteri; priviți-i pe sportivi ca pe niște virtuosi al gestului motric, cereți-le măiestrie și comportare civilizată; comportați-vă corect și nu încurajați abaterile unor sportivi, care au poate scuza de a fi prea tineri și insuficient educați!

Conducători de cluburi și secții, nu considerați că victoriile „cu orice preț” și munca educativă „concesivă” ridică piedestalul prestigiului! Exigența și corectitudinea, înțelegerea și îndrumarea pedagogică constituie alături de baza muncii educative, cit și garanția unor succese stabile ale colectivului unitar.

Ziaristi și crainici, continuați să convingeți masele că sportul este un mijloc însemnat al desăvîșirii ființei umane, că în condițiile noastre este un complet al educației cetățenești; influențați publicul educîndu-l bunul gust, instruindu-l; difuzați știința sportului în rîndul jucătorilor și spectatorilor!

Antrenori, fiți „modele” și nu uitați că un model „rău” influențează mai mult decît multe modele „bune”. Nu dați prilejul de a fi discutați în legătură cu discordanța dintre ceea ce spuneți și ceea ce faceți. Nu uitați că un antrenor modelează zeci, poate sute de jucători, ceea ce amplifică însuși răspunderea socială a muncii pedagogice. Iubiți-i și înțelegeți-i cu exigență și tact pe fiecare dintre ei, formînd cetățeni de nădejde. Fiți optimiști și căutați permanent progresul în tot ceea ce întreprindeți!

Întreaga activitate educativă despre care am schițat aici doar câteva aspecte este, în același timp, stimulare și frînare, îndemn, sfat, convingere și dispoziție, recompensă și sancțiune, meditație și acțiune, exercițiu și obișnuință, învățare și restructurare. Rezultatul este comportarea sportivului privită integral, global, ca totalitate de idei, atitudini și acțiuni, în unitate deplină cu ideau societății noastre, în plină și multilaterală afirmare.

Carnet

DULCEA ZI A VICTORIEI

de EUGEN BARBU

Cred că trăim o zi frumoasă, Sîntem încă de pe acum între primele echipe ale continentului. Rezultatul nu trebuie să ne ametească, cum nu ar fi trebuit să batem atîta toba cu Guadalupe, dar, obiectiv vorbind, acest 2-0 în fața **Tării Galilor** face ca **box-office-ul** nostru să crească, intrăm — mai direct zis — în marile familii ale jocului de minge din care nu prea făceam parte.

Succesul de miercuri se datorește în special jucătorilor noștri și în al doilea rînd calmului și norocului lui Angelo și al lui Ozon. Vreau să vorbesc întîi de echipa aceasta care de mai mulți ani ne aduce totuși satisfacții. Nici calificarea de azi n-a fost lesnicioasă, cu toate că adversarul nostru nu era alt de faimos cit am fi dorit, dar nici alt de resemnat cit am sperat. Dacă îl exclud pe Răducanu, căruia oricum nu-i pot ierta gafele (nu gafa) din ultimele sale meciuri, avem o formație serioasă, talentată, poate fără strălucirea meritată și asta nu din cauza ei. În trecut am jucat puțin și timorați, am fost îndrumați către jocul tare, cînd, de fapt, de cînd e lumea se purta **tehnică**. Unsprezecele de ieri, s-a văzut bine, a dominat chiar pe niște profesioniști despre care orice se putea spune în afară de faptul că nu știu fotbal (cel puțin Hockey a dovedit că este extraordinar cu toată barba lui cu tot, ca să nu mai vorbesc despre Davies și Rees Gilbert). Fără Dobrin, fără Iordănescu (deși jîne mult mîngea), fără Nunweiler VI și chiar acest Dumitru (ieri nu în forma lui de zile mari), fără, mai ales, excepționalii Lupeșcu și Deleanu (jucînd fără greșală, cu o dăruire exemplară), fără Dinu care e un cîine de care greu se trece, acest 2-0 (obținut greu, trebuie recunoscut, cu un efort și o crispare ce nu au scăpat nimănui) nu era posibil.

Mi-a plăcut cel mai mult la **tricolori** voința de a cîștiga, dirzenia luptei pentru fiecare balon. A fost un meci dificil, un meci de zile mari, mai puțin dramatic poate ca acela cu echipa Cehoslovaciei, mai neted ca superioritate în final, mai concludent vreau să zic, dar la 2-0 cine nu s-ar fi resemnat și acești oaspeți s-au resemnat, în sfîrșit și ei, permițînd lui Dobrin (ieri jucat cu economie, nu știu de ce) să arate o dată pentru totdeauna cit a fost de nedreptățit în Mexic. În sensul acesta, pesimismul nostru personal în ce-l privește pare astăzi cel puțin nevenit. Este un jucător mare, un jucător capabil să dea culoare acestui sport atât de iubit.

Victoria de miercuri pune însă sub semnul întrebării cel puțin pe Dembrowschi, aflat se pare într-o criză de formă, trădînd o stare fizică deplorabilă și mult timp în cursul meciului m-am întrebant pînă unde o să meargă ambiția lui Angelo. Și ea a mers pînă la capăt, cu toate că băcînuul trebuia schimbat și nu credeam numai eu asta, chiar de după meciul cu Cehoslovacia. În orice caz, ratarea șansei de a-l vedea pe Năstase, în care cred că și în Iordănescu, în fata unei apărări dirze, pare de neînțeles. Al doilea jucător slab al meciului a fost Sătmăreanu care, ca și alte dați, a părăsit postul său, a dat pase la adversar și are numai un picior. Mi se pare, și o voi scrie la infinit, un fundas depășit de echipa în care joacă, util poate în față, dar catastrofal în apărare. Nici Lupeșcu, cu toate că a marcat admirabil al doilea gol, dintr-o poziție imposibilă și are un mare merit în această victorie, nu mi-e mai spune mare lucru. El aleargă mult, dar atît. Păcat de începutul senzational de sezon pe care l-a făcut. Poate bine odihnit va redeveni ceea ce noi sperăm de la el.

În sfîrșit, problema Angelo Niculescu. Toate felicitările și din toată inima. L-am criticat cel mai des pe antrenor și nu mi-e rușine să recunosc că nici într-o clipă ca asta, de mare satisfacție, nu sînt de acord cu el în tot ce face, dar este persoana cea mai potrivită, cel puțin deocamdată, pentru cîrma naționalei. Este calm, nu se pripăsește, ascultă și de sugestiile altora și dacă va continua să citească tot atît de bine ziarele ca și pînă acum nu va avea decît de cîștigat, ca toți cei ce iubim fotbalul românesc care se află într-una din zilele lui fericite.

MARE INTERES PENTRU ANCHETA NOASTRĂ DE SFÎRȘIT DE AN

CINE VA PRIMI „TROFEUL FOTBAL '71"?

În numărul trecut, am inaugurat cea de-a șasea ediție a tradiționalei noastre anchete pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului. La fel ca în anii trecuți, lansarea amplei consultări pentru desemnarea cîștigătorului „Trofeului Fotbal '71” a fost primită cu mare interes de iubitorii fotbalului. Dornici să-și aducă contribuția la succesul anchetei, cititorii revistei noastre s-au grăbit să ne trimită, chiar din primele zile, cupoanele de participare completate cu griji.

Pe birourile redacției, scrisorile cuprînzînd mențiunea „Pentru anchetă” poposesc zilnic, în număr mare. Operațiunile de înregistrare și triere a cupoanelor au și început. Cu acești prileji, reamintim că în **afară de voturile cititorilor** vor mai contribui la desemnarea celui mai bun fotbalist român în anul 1971, încă trei criterii și anume: **media notelor obținute în returul campionatului trecut și în turul celui actual** (este vorba, ținem să precizăm, de notele apărute în revista noastră), **opinia antrenorilor principali ai celor 16 echipe divizionare A, precum și opinia ziaristilor sportivi, a comentatorilor de radio și televiziune**. Toate aceste patru criterii vor duce la fixarea unui clasament general final, pe care-l vom publica în numărul nostru special de Anul Nou. Reamintim că ultimul termen pentru primirea cupoanelor este de 20 decembrie (data ștampilei postale de pe plic).

Primii trei jucători în clasamentul final vor primi din partea revistei noastre cupe de cristal, cea mai importantă fiind, bineînțeles, cea care va fi acordată primului clasat, cîștigătorul „Trofeului Fotbal '71”.

Dar, primii trei clasati vor primi în afara cupelor și importante premii. Astfel, **Administrația de Stat Loto-Pranosport** se ală-

tură organizării noastre atribuind și ea importante premii, a căror listă o vom da publicității ulterioare.

De asemenea, cititorii care vor avea pe buletinul lor de vot ordinea finală exactă a primilor cinci jucători din clasamentul general final vor primi **abonamente gratuite pe timp de un an la revista „Fotbal”**. Numărul abonamentelor-premiu pe care le atribuim este de zece. În cazul în care numărul cititorilor respectivi va fi mai mare, cele zece abonamente vor fi atribuite prin tragere la sorti.

Posta anchetei

Așa cum am anunțat, în săptămînile care urmează vom publica cu regularitate o rubrică în care cititorii noștri vor fi ținuti la curent cu amănunte în legătură cu ancheta. De asemenea, la „Posta anchetei” vom răspunde acelor care ne vor cere explicații în legătură cu „Trofeul Fotbal '71”. Iată primele răspunsuri:

● **MARIAN VASILESCU, București.** Probabil că sînteți un cititor de dată mai recentă al revistei noastre. Altfel atîi fi știut — din anii anteriori — că un cititor poate trimite oricîte voturi dorește. Singura condiție este ca toate acestea să fie numite pe cupoane de participare decupate din revistă.

● **PETRE VELEA, Brașov.** Altfel pentru dvs. cit și pentru toți participanții precizăm că nu se pot indica doi jucători pe același loc. Deși anul trecut am mai dat o explicație similară, o repetăm. Rațiunea

acestui măsuri este foarte simplă: pe de o parte, ar însemna ca punctele să se împartă între ei, ceea ce i-ar dezavantaja pentru că doi jucători pe primul loc ar primi cîte 2,5 puncte, în timp ce jucătorul indicat pe locul doi ar primi patru! Pe de altă parte, o asemenea modalitate ar aseta asupra justității și corectitudinii concursului cititorilor, avîntîndu-l pe cel care, indicînd cîte doi jucători pe un loc, ar avea astfel mai multe șanse. Cum așa ceva este inacceptabil, vom lua în considerație numai cupoanele în care se indică pe fiecare loc cîte un singur jucător.

● **MARIA TEMISTOCLE, București.** Nu sînteți obligată (dată fiind intenția pe care ne-ai anunțat-o, de a trimite mai multe buletine) să trimiteți în fiecare săptămînă buletinul apărut în revistă. Le puteți trimite și trimite pe toate odată, la încheierea anchetei. Atenție însă la termenul limită!

CORNEL DINU — laureat al anului trecut

**5 ETAPE
ÎN
15 ZILE!**

ÎNCEPE UN VERITABIL „MARATON FOTBALISTIC DE IARNĂ“

Campionatul divizionar A intră într-una din cele mai dificile perioade. După ce 9 etape s-au disputat cu regularitate duminică, iar una — a zecea — într-o miercuri, dar la distanță convenabilă de precedentă și următoare, iată că ultimele cinci etape, poate cele ce pot influența în mod decisiv configurația clasamentului, în toate secțiunile lui, se vor desfășura înghesuite pe un interval de numai 15 zile! Și acestea din două luni considerate de iarnă, când timpul se poate schimba de la o zi la alta, iar terenurile nu se vor prezenta în bune condiții de joc.

Asemenea condiții, un program astfel conceput (și asupra acestor probleme vom reveni cu alt prilej) este firesc să se presupună că echipele vor fi mult solicitate, mai cu seamă cele care dau jucători reprezentative și cele angajate în cupele europene. Consumul de energie — în special nervoasă — va fi mare, iar implicațiile se vor oglindi în comportarea echipelor și în clasi-

sament. Iată cum vor avea loc etapele:

DUMINICĂ 28 noiembrie, MIERCURI 1 decembrie, DUMINICĂ 5 decembrie, MIERCURI 8 decembrie (incompletă, pentru că partidele U.T.A. — Politehnica și St. roșu — Rapid vor fi amânate din cauza meciurilor din „Cupa U.E.F.A.” și **DUMINICĂ 12 decembrie!** Un veritabil maraton fotbalistic la sfârșit de an! Să vedem cine va rezista mai bine fără să-și compromită situația din clasament sau să scape cu cit mai puține prejudicii.

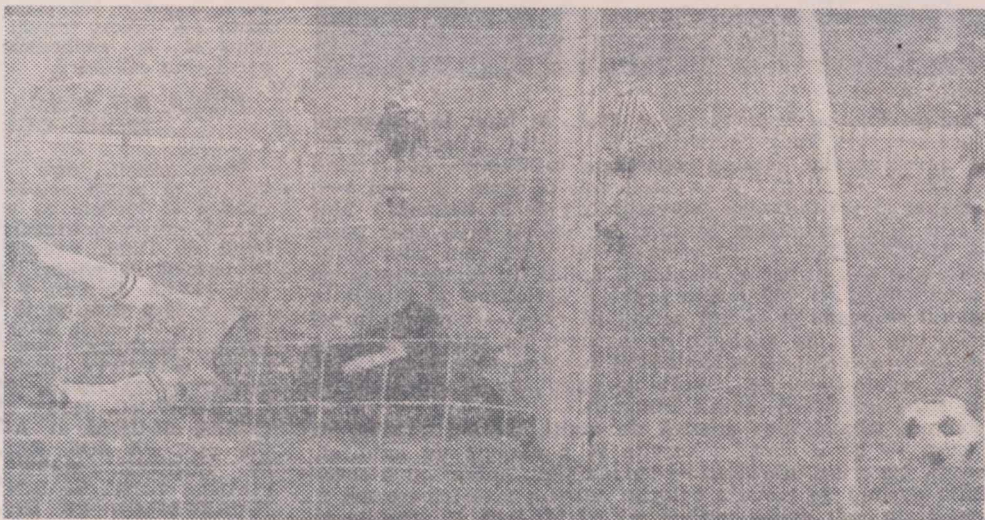
Prima din aceste etape, a XI-a se dispută duminică și ea programează jocuri echilibrate și altele, cel puțin în aparență, disproporționate.

Partidele zilei au loc la **CLUJ** — unde „șepcile roșii” vor primi vizita liderului, U.T.A., aflat după prima confruntare cu Vittoria Setubal și în fața cărora vor căuta să se reabiliteze după înfrângerea de la Ploiești; **IASI** — unde se înfruntă două echipe — Politehnica și Steaua — situate la poli opuși, dar ale căror întâlniri au fost întotdeauna dramatice și

generatoare de discuții; și **PITEȘTI** — unde F. C. Argeș are de trecut peste o formație, Farul, care știe să se apere în deplasare. Interesante se anunță și jocurile de la **București** (Rapid — Jiul, această din urmă manifestând o formă ascendentă și o reîntrire în... eficacitate), **Ploiești** (Petrolul — „U” Craiova, în ciuda slabei evoluții a oltenilor contra lui F. C. Argeș) și **Brașov** (St. roșu — A.S.A., ambele echipe realizând în etapa precedentă cite un „nul” în deplasare). În schimb, **Dinamo** și **Sport Club** n-ar trebui să aibă probleme prea mari în fața echipelor Crișul și C.F.R., în afară de cazul când ar trata cu ușurință posibilitatea de ripostă a vizitatoarelor, le-ar subestima.

Perspectivile etapei? O reducere a diferențelor de puncte dintre echipe. În orice caz, etapa a XI-a ne va oferi o primă imagine a posibilităților de rezistență a divizionarelor. Este întâiul examen la care le supune „maratonul fotbalistic de iarnă”.

Petre GAȚU

Drăgoi șutează puternic, iar Haidu respinge din colțul porții. A doua mare ocazie a Steagului roșu în meciul din etapa trecută, cu Steaua

Foto: S. BAKCI

TINERET — REZERVE

1. DINAMO	10 8 1 1 27-7 17
2. PETROLUL	10 7 3 0 24-10 17
3. „U” CLUJ	10 6 3 1 22-9 15
4. CRIȘUL	10 6 1 3 14-11 13
5. RAPID	10 4 3 3 16-12 11
6. JIUL	10 4 3 3 15-15 11
7. STEAUA	10 5 0 5 21-15 10
8. „U” CRAIOVA	10 4 2 4 13-8 10
9. F. C. ARGEȘ	10 4 2 4 17-18 10
10. U. T. A.	10 4 2 4 15-18 10
11. FARUL	10 4 1 5 11-14 9
12. SPORT CLUB	10 3 1 6 11-18 7
13. POLITEHNICA*	10 2 3 5 9-16 7
14. A. S. A.	10 3 0 7 10-20 6
15. STEAGUL ROȘU	10 2 0 8 8-22 4
16. C. F. R.	10 0 3 7 7-27 3

„CUPA A + T“

1. DINAMO	20 12 4 4 42-18 28
2. „U” CLUJ	20 11 5 4 40-20 27
3. PETROLUL	20 12 3 5 30-26-27
4. U. T. A.	20 10 6 4 37-25 26
5. STEAUA	20 9 5 6 34-23 23
6. RAPID	20 8 4 8 26-24 20
7. SPORT CLUB	20 8 4 8 27-27 20
8. F. C. ARGEȘ	20 9 2 9 34-35 20
9. JIUL	20 6 8 6 21-24 20
10. CRIȘUL	20 8 4 8 18-23 20
11. „U” CRAIOVA	20 7 5 8 26-21 19
12. FARUL	20 8 3 9 22-24 19
13. A. S. A.	20 6 6 8 18-27 18
14. STEAGUL ROȘU	20 5 4 11 17-30 14
15. POLITEHNICA	20 3 7 10 20-34 13
16. C. F. R.	20 0 6 14 15-46 6

ARBITRII ETAPEI A XI-a

RAPID București — JIUL Petroșani (1-0, 2-0), arb. I. Cimpeanu — Cluj (la tineret-rezerve: Gh. Manole — Constanța).

SPORT CLUB Bacău — C.F.R. Cluj (0-0, 1-2), arb. A. Bente — București (V. Pîrvescu — Buzău).

DINAMO București — CRIȘUL Oradea (2-1, 0-0), arb. N. Cursaru — Ploiești (I. Răileanu — Pitești).

PETROLUL Ploiești — „U” Craiova (3-1, 1-1), arb. N. Petriceanu — București (R. Buzdun — București).

POLITEHNICA Iași — STEAUA București (2-0, 2-3), arb. V. Topan — Cluj (Gh. Apostol — Vaslui).

ST. ROȘU Brașov — A.S.A. Tg. Mureș (1-0, 0-3), arb. I. Ritter — Timișoara (Al. Paraschiv — București).

„U” Cluj — U. T. Arad (3-0, 0-0), arb. M. Rotaru — Iași (I. Barbu — Deva).

F.C. ARGEȘ Pitești — FARUL Constanța (2-1, 1-1), arb. T. Leca — Brăila (Al. Văduvescu — București).

În paranteze am indicat rezultatele dintre echipele respective, obținute în campionatul 1970/71, cu excepția meciurilor Dinamo — Crișul și St. roșu — A.S.A. la care am indicat rezultatele din 1969/70; în sezonul următor Crișul și A.S.A. au jucat în Divizia B.

ECHIPA CAMPIONATULUI — de la o etapă la alta

În poartă, Adamache începe să se detașeze față de Ștefănescu. Fundașul Crețu a fost detronat, provizoriu, de „coalitia” Cheran-Ivănescu-Birău, în timp ce pe partea opusă, Mihăilă domină liniștit încă, plutonul „stingacilor”.

O situație nouă a apărut în zona „centralilor” unde perechea arădeană Lerefer-

Pojoni este încadrată acum pe partea dreaptă de Ianul și Nunweiller III, toți cu același număr de puncte. La mijloc nici o schimbare; iar în atac semnalăm apariția unei extreme de meserie, Țăralungă, care l-a ajuns din urmă pe Hainal.

În aceste condiții echipa săptămânii arată astfel:

ADAMACHE 82

CHERAN	IANUL	POJONI 78	MIHAILĂ 77
IVĂNCESCU 73	NUNWEILLER III 78		
BIRĂU	LEREFER		
NAOM 77		VIGU 76	
LUCESCU 81	DEMBROVSCHI 75	DOMIDE 78	ȚĂRALUNGĂ 77
			HAINAL

IOAN CHIRILA

PRIM PLAN

ANGELO

I-am cunoscut pe aproape toți antrenorii „naționalelor” din ultimii 25 de ani. Dar, în aceste foarte puține rânduri, sint nevoit să-mi amintesc doar de ultimii trei.

Primul, în ordine cronologică, e Ștefan Covaci.

Intelligent. Spiritual. Causeur. Om de relații. Prieten cu Schön, cu Herrera, cu Baroti, cu Mitici, cu Boulogne... Ștefan Covaci a avut întotdeauna un stil de globe-trotter. S-a simțit excelent în holurile marilor hoteluri, în mijlocul norilor de Dunhill. Nimeni n-a fost surprins văzându-l „la o cafea” cu Fritz Walter, cu Piola cu Bozsik...

Povestea cineva, nu de mult, o întimplare de la Amsterdam. Se spune că într-o după-amiază „Piști” Covaci a intrat prin camerele băieților săi de la Ajax, cantonați pentru meciul de duminică. Cei mai mulți jucau poker. Covaci s-a oprit în dreptul mesei celor tineri. S-a așezat la masă. A jucat câteva tururi. Apoi s-a ridicat, oarecum plictisit: „Nu prea sinteți la curent cu bibliografia, copii...” A trecut apoi la masa așilor. Și iar a luat loc. În dreapta lui se afla Keiser. În stînga — Blankenberg. În față — Cruyff. În jumătate de oră, cei trei ași pierdeau 120 de guldeni. În acel moment, Covaci a propus ca jocul să fie întrerupt: „Dragă Cruyff, dacă jucăm în continuare, s-ar putea ca moralul vostru să fie afectat. Știți care e diferența dintre noi? Voi ați învățat jocul aici la Amsterdam. Eu l-am învățat cu foarte mulți ani în urmă, la Monte Carlo și Cruyff n-a mai avut replică.”

A doua zi, în vagonul restaurant, masa tuturor a fost plătită de „Piști” Covaci. Cruyff continua să-l privească pe Herr Covaci cu un amestec de admirație și stupefacție.

... Al doilea antrenor e Titi Teacă, adică un mic vulcan în erupție. A încercat totul în fotbal. A făcut o fantastică risipă de energie. A forțat toate limitele. A pus saci de nisip pe umerii jucătorilor. L-a dus pe Marin Voinea la Madrid și pe Deselnicu pe Neptun. A sedus întreaga presă sportivă literară, cu mijloace de prestidigitator. A fost model de sculptor la Cluj. L-a convins pe Guță lăncu să se înscrie la filologie — engleză. L-a „lichidat”, cu o plăcere diabolică, pe Pircălab, pe Dobrin, și pe Ivansuc. A convins pe toată lumea, cu mijloace oratorice fără pereche, o sală întreagă era dispusă să accepte pină și ideea că apărarea în linie reprezintă viitorul în fotbal.

Finalul (sau, mai bine-zis, finalurile) îl cunoaștem. Teacă, antrenorul frenetic, a părăsit arena pentru că a refuzat să accepte ideea că fotbalistii nu sint îngeri și că între „un-doi-ul” desenat pe tablă și cel posibil pe gazon e o diferență la fel de mare ca între „un-doi-ul” propus de inginerul clujan Adam și cel realizat de fotbalistul piteștean Dobrin.

...Acum patru ani, fotbalul nos-

tru, obosit de scoruri, analize și... cutremure, l-a adoptat pe Angelo Niculescu. Și Angelo Niculescu a împlinit un veritabil ciclu al anotimpurilor, dăruind fotbalului românesc Mexicul și acest admirabil loc în „sferturile Europei”.

De ce tocmai Angelo Niculescu? Cred că Angelo a reușit aceste două performanțe în primul rînd pentru că a refuzat să bată tactul nerăbdării și al dorului de aventură, de care primii doi au ținut seama într-un fel sau altul.

Angelo Niculescu a construit timp de patru ani formații aproape întotdeauna dezaprobat. Nouă antrenori români din zece s-ar fi dispensat de mult de Sătmăreanu. Nouă antrenori din zece nici nu și-ar fi amintit de Lupescu. Tot nouă l-ar fi recomandat pe Mocanu fotbalului american. Absolut toți și-ar fi pierdut răbdarea cu pazele lui Nunweiller VI. Nimeni n-ar fi văzut în Anca un mijloc bun pentru Wembley. 999 din 1000 (acel unu e, poate, Teacă!) l-ar fi respins pe Dembrowschi ca inapt fizic și tehnic. Și exemplele pot fi continuate. Mă limitez, însă la atît, fără să uit că Angelo a avut pină și curajul de a se îndoi uneori de valoarea de moment a lui Dumitrache și Dobrin. Această fantasmagorie (pentru unii) e și ea o formidabilă probă de consecvență în gîndire.

Angelo Niculescu a știut întotdeauna că fotbalistii nu sint îngeri. De aici și acea artă în conducerea celei mai fragile dintre corăbii — corabia fotbalului — supusă dezagregării la primul val puternic.

Angelo a știut întotdeauna că o echipă nu poate fi o sumă de vedete. A amintit deseori un exemplu devenit clasic: „Cu ani în urmă, la o aniversare a dirijorului George Georgescu, toți marii violoniști din București au cîntat în semn de omagiu, în orchestră. Și niciodată orchestra n-a sunat mai rău.”

Angelo a știut, mai presus de orice, să nu răspundă valurilor de ironii care l-au însoțit timp de patru ani în majoritatea rubricilor de fotbal. S-a mulțumit doar să spună: „Nu sint supărat. Dimpotrivă, îmi pare bine că am reușit să scot la lumină atîția și atîția condeieri talentați, pe care îi admir că nu au ratat o ocazie de afirmare ca aceea pe care ți-o oferă sala de disecții a fotbalului.”

Acesta a fost și este Angelo Niculescu. Un om care a rezistat întotdeauna tentației de a se lansa în cacialmale, lipsindu-se astfel de entuziasmul și sprijinul sigur al chibișilor.

VOM VEDEA LA TV

Secția sport a Televiziunii anunță citeva din transmisiunile din săptămîinile următoare:

• Duminică 28 noiembrie, ora 14: RAPID — JIUL, de pe stadionul Republicii.

• Miercuri 1 decembrie, ora 14: DINAMO — STEAUA, de pe stadionul „23 August”.

• Sîmbătă 4 decembrie, ora 14, PETROLUL — U.T.A.; de la Ploiești.

• Duminică 5 decembrie, ora 14, SPORT CLUB — DINAMO BUC., de la Bacău.

• Miercuri 8 decembrie, ora 14, CRIȘUL — F. C. ARGEȘ, de la Oradea.

O EXCELENȚĂ ÎNCHEIERE A SEZONULUI INTERNAȚIONAL:

ROMÂNIA — ȚARA GALILOR 2-0

ȘI FOTBALIȘTII NOȘTRI SE CLASEAZĂ PE PRIMUL LOC

ÎN GRUPA I A PRELIMINARIILOR CAMPIONATULUI EUROPEAN

Probabil că în clipa cînd telexul i-a vestit victoria de la București, unul dintre cei mai renumiți comentatori de fotbal ai Europei, Jean Philippe Rethacker, a făcut ceea ce ne-a promis. S-a dus pînă jos, la restaurantul „Excelsior”, și a închinat o cupă de vin negru, de Bordeaux, pentru succesul tricolorilor. „Dacă există o justiție în fotbal, ne spunea el în zilele cînd se alcătuiau seriile Campionatului Europei, România trebuie să ajungă în sferturi. Nici nu vă dați seama că aveți în clipa de față o selecționată de primă clasă internațională. Așa este cînd lucrurile se petrec în casa ta. Noi, de la distanță, vedem mai bine. Țineți minte, aveți o reprezentativă care se poate bate de la egal la egal cu oricare selecționată din lume. În 1971, formația lui Angelo Niculescu va fi mai matură și mai echilibrată decît la Guadalajara. Mai cu seamă dacă va juca și Dobrin...”

Da, stimate Jean Philippe, așa este. Lupta aceasta a calificărilor, terminată într-o după amiază bucureșteană de noiembrie, care a semănat muji cu o după amiază a orașelor galeze, a respectat justiția. Ea a văzut succesul celei mai bune formații a grupei și cine judecă obiectiv, fără patimă lucrurile, va recunoaște că în sferturile de finală a plecat adevărata ambasadoare a seriei. Privim înapoi drumul plin de atîtea obstacole, cu atîtea întorsături de situații. Startul părea că ne suride. O garnitură secundă a Cehoslovaciei scăpa cu bine prin egalul de pe terenul ei. Rezultate normale mai departe. Chiar și egalitatea noastră la Cardiff. Un moment de rupere a echilibrului a venit prin victoria oamenilor lui Novak — veritabilii internaționali cehoslovaci — la Swansea. Treceam pe planul al doilea al luptei. La Bratislava redeveniserăm — pînă cu 120

de secunde înainte de final — favoriții seriei. Dar... Ei bine, în autobuzul care ne ducea spre aeroport, Radu Nunweiler îmi șoptea: „Tot noi ne calificăm!”. Și ce a reprezentat „marea condiție a calificării”, acum cînd „spectacolul” din grupă s-a sfîrșit? Să-mi dați voie să spun că **acel 4-0** (nu numai victorie, ci și revitalizarea golaverajului) de la Helsinki! Mai departe, ne-am fructificat matematic șansele. Nu treceți prea ușor peste acest termen — MATEMATIC —. El ascunde calitatea, căci doar echipele consacrate au voie să-l utilizeze. Fiindcă îl aplică. În regularitatea pe 160 de minute a naționalei eu văd marea probă a definitivei ei intrări în Areopagul fotbalului european și — îmi permit să spun — chiar și în cel mondial. Aș putea cita zeci de exemple de formații cu palmares mult mai strălucitoare decît actualul, al selecției noastre, care n-au trecut asemenea probe de regularitate, pe „mușche de cuțit”, cu dezinvoltura și siguranța cu care și-au fructificat șansele tricolorilor.

Ieri după amiază, formalitatea prezisă de mulți, nu s-a produs, în arenă. Cum îi știm — de o conștiințiozitate și o energie de admirat, viguroși și neobosiți, meci-iași adevărați — galezii și-au apărut cu o onestitate și o neostoită dorință de victorie culorile într-un meci în care nici cîmiza competițională nu mai exista pentru ei; găsim însă că elogiile și respectul nostru trebuie să fie cu atît mai mari pentru ei și, implicit, valoarea succesului reprezentativei României mai ridicată. „Puteți fi bucu-roși și mindri, îi spunea Ron Davies lui Lucescu după meci. Ați învins pe merit, muncind din greu. N-am înțeles nici un moment să abandonăm lupta, nici la 0-2, așa că victoria voastră a fost obținută prin luptă dreaptă și adevărată, sportivă. Mult succes mai departe!”. Cuvintele acestora înlocuiesc sute de rînduri de laude și sublinieri. Le-am transcris pentru că ele surprind cu exactitate finalul durei și neîncetatei și foarte corecte — și ca aspect în sine și ca spirit de competiție — dispute din prima grupă.

Să ne liniștim acum, puțin... Vreo lună și jumătate o să tot povestim cum a fost. Fiindcă a fost frumos! Apoi, cu cît ne vom apropia de 12 ianuarie, cu atît vom deveni mai nerăbdători și mai emoționați. La Zürich, un bilețel — ca celelalte bilețele care au decis soarta naționalei noastre — ne va spune unde vor fi musafiri tricolorii și ce oaspeți vor avea. Ungaria... Anglia... Uniunea Sovietică... Iugoslavia... Republica Federală a Germaniei... Belgia... Italia... Pe cine ați dori ca viitor adversar? Oricare dintre aceste echipe este foarte puternică, doar a trecut un „examen de foc”. Oricare dintre ele poate să vină în calea naționalei României. Va avea de furcă, nu glumă!

Eftimie IONESCU

„A FOS

Ieri, ovalul de beton de August” a încins sărbătoarea fotbalului românesc. A fost multă, neașteptat de multă, placarde, au fost mii de tricolore; a fost speranță, zăsm, recunoștință. Aceste 90 de minute puteau însemna sau nimic. După cinci meciuri, anterioare, pe umerii naționale apăsa încă răspunderea obligatorie și 50.000 de oameni care trebuiau să fie în teren gîndul lor optimizant: încurajarea caldă. Și, aidoma meciului cu Cehoslovacia, s-au aplecat și au ridicat armă onestă, răsplătind cu rîdăria calificării investiția de mînte a marelui public.

Am fi nesinceri să nu reținem aici că tricolorii au colorat arenă cu gheara emoției în piepturile lor brave. Monom ca paralel cu adversarul la destins și mai calm, pentru nea din Insulele Britanice și că miza reprezenta pentru ei fiune abstractă... A venit golul lui Lucescu, o scinteie care a șters delirul tribunelor. Banca de rezerve a fost împinsă de un resort. Un om a rămas la locul lui, golul cu mina feței neclintită. Se repetă și la golul al doilea.

MOMENTELE

În ciuda vremii cetoase, era mai mult la o vizionare vizor a decisivei partide cu Tricolorii, mai ales că micul ecran și „suplimentul” de la Arad, tribunele Stadionului „23 August” erau aproape pline la începutul lui. Și, spre norocul acestor tabili suporteri ai echipei naționale, s-a ridicat treptat și soarele să le zîmbească, precum zîmbetul zilei calificării.

PRIMUL SUT, PRIMUL CORNER, PRIMUL GOL...

Încep galezii, care pierd balonul și prima acțiune ofensivă noastră se încheie cu primul gol, portă, puternic, expedit de la distanță de Dinu. Exercițiul pe terenul oaspeților, a căror rare rezistență. În min. 9 însă se duce o fază care va fi încheiată golul atît de dorit. DOBRIN REȚINE MINGEA PE DREPTĂ, FACE O FENȚĂ DERUTANTĂ, TRIMIT BALONUL PE STÂNGA DELEANU. IEȘIT ÎN ATAC, CURSA SCURTĂ A ACESTUI UN SUT PE JOS, RESPINS ÎN CORNER. BATE LUCI FOARTE BINE, ȘI DIN MILI JOCATORILOR SE ÎNALȚĂ... PESCUL (venit în careu), CREIA CU CAPUL, SUB BARĂ: Entuziasmul cuprinde imensul stadion. Golul calificării, cel care ne a înfîmîșul dar suficientul avantaj pentru cehoslovaci, a fost marcat reuși echipa noastră să-l păstreze.

GALEZII RIPOSTEAZA

Întrebarea flutură pe buzele spectorilor vîzînd că, departe de a se curaja, galezii nu sînt dispuși să dea lupta. Dimpotrivă. Un contra este risipit de poziția de ofsaid. Ron Davies, Peste un minut Să reanu acordă corner la un atac de James. Oaspeții joacă foarte tic: 7 în fazele de apărare, 6 în de atac. Hockey pendulează în fundașilor centrali, atunci cînd căm noi, dar urcă în atac, al de cei doi Reece (Ronnie și Gill Trioul Hill—Ron Davies—James).

ROMÂNIA — ȚARA GALILOR 2-0 (1-0)

AU MARCAT: Lupescu (min. 9) și Lucescu (min. 74). STADIONUL „23 AUGUST”; teren umed, cam moale; ceață ușoară la început, apoi cer senin, soare; circa 50.000 spectatori.

ROMÂNIA: Răducanu 7 (puțin întrebunțat) — Sătmăreanu 7, Lupescu 9, Dinu 8, Deleanu 8 — Dumitru 7, Nunweiler VI 8 — Lucescu 9, Dembrowschi 7, Dobrin 9, Iordănescu 8.

ȚARA GALILOR: MILLINGTON — Rodriguez, PHILLIPS, Williams, THOMAS — R. REECE, HOCKEY, G. REECE — HILL (min. 46: Cyril Davies), RON DAVIES, JAMES.

ARBITRU: Alfred DELCOURT (la tușă: R. Thibaut și Fr. Rion, toți din Belgia) a condus foarte bine; a dovedit multă exigență, dar a lăsat liber jocul athletic, atîcînd cînd a fost corect.

DOCUMENTAR

După U.R.S.S. (gr. 4), Belgia (gr. 5), Italia (gr. 6), Iugoslavia (gr. 7) și R. F. a Germaniei (gr. 8), ROMÂNIA este a șasea țară calificată pentru sferturile de finală ale campionatului Europei (Ungaria, gr. 2, și Anglia, gr. 3, sînt virtual calificate).

Bilanțul grupei noastre este următorul: Cehoslovacia — Finlanda 1-1, ROMÂNIA — Finlanda 3-0, Țara Galilor — ROMÂNIA 0-0, Țara Galilor — Cehoslovacia 1-3, Cehoslovacia — ROMÂNIA 1-0, Finlanda — Țara Galilor 0-1, Finlanda — Cehoslovacia 0-4, Finlanda — ROMÂNIA 0-4, Țara Galilor — Finlanda 3-0, Cehoslovacia — Țara Galilor 1-0, ROMÂNIA — Cehoslovacia 2-1, și ROMÂNIA — Țara Galilor 2-0.

CLASAMENTUL GRUPEI I

1. ROMÂNIA	6	4	1	1	11-2	9 (+9)
2. Cehoslovacia	6	4	1	1	11-4	9 (+7)
3. Țara Galilor	6	2	1	3	5-6	5
4. Finlanda	6	0	1	5	1-16	1

Golgeterii grupei: J. Capkovic (Cehoslovacia) 4 goluri: Lucescu, Lupescu, Dembrowschi, Dumitrache (România), Toshack (Țara Galilor), Karko (Cehoslovacia) cîte 2 goluri.

Driblerii meciului în acțiune. În fotografia din stînga, „vals Dobrin”, într-un grup de galezii, rămași în admirație. În cea din dreapta, Iordănescu i-a pus iarăși pe picior greșit pe adversarii lui.

Foto: S. BAKCI și V. ONESA

EU, TOT DRUMUL...

se numea Angelo Niculescu. Era poză în atitudinea lui, nici ibilitate greu de urnit, era Angelo Niculescu cel de toate zilele, interiorizat prin excelență, un terat și un taciturn. Dar poate n clipele acelea de euforie, am națională, cind calificarea era palpabil, omul acesta n-a mai putere să sară într-un picior bucurie, pentru că atâtea dojeni onii adunate, îl apăsau tocmai n dureros. Poate că și demni- z și cavalerismul l-au ținut pe pentru ca nu cumva strigătul de izbândă să pară un gest osativ și ieftin.

m fi, de asemenea, nesinceri să amintim aici, că la pauză, în m spre cabine, Deleanu și Lu- u discutau cu aprindere și în radictoriu. Nu era o ceartă gra- care să dărime moralul unei pe, era un diferend trecător și te obiectiv, dar Răducanu, care ea în urma lor, ei bine, Rădu- u s-a erijat spontan în rolul i monitor: chemându-i la ordine un „SSST!” autoritar care nu nitea nici o împotrivire.

in nou spre teren, față în față reprima... doua. Jucătorii noștri s-au parut despovărați de griji. ideoare chiar și nu era nimic con- ducut în aerul lor de siguranță. cindăriseră partenerii de între-

IMPORTANTE ALE PARTIDEI

e lipsit de forță de atac; doar n Davies prezintă pericol prin de- ta și loviturile sale cu capul. To- i, ei reușesc să echilibreze o perli- la jocul.

DE DOUA ORI, IORDANESCU RATEAZA !

se părea că marcind prea devreme ul, echipa română s-a deconectat a slăbit ritmul. A urmat însă o cată de timp în care poarta lui llington a fost în continuu pericol. uă cornere (min. 17 și 25) rămân fructificate. Dar adevăratele ocazii la aveau să urmeze. În min. 26, **ACȚIUNE SĂTMĂREANU—DO- IN—SĂTMĂREANU SE ÎNCHEIE** U O CENTRARE IDEALĂ. IOR- ANESCU SARE, REIA CU CAPUL, AR MINGEA NIMERESTE BARA REVINE LA... MILLINGTON! Echipa noastră reîntră în posesă ngii și continuă să atace. **DEM- ROVSCHI, AJUNS EXTREM REAPTA, CENTREAZĂ PERFECT DIN NOU SARE IORDANESCU, AR MINGEA RELUATĂ DE LA m. ÎNTILNEȘTE BRATELE LUI MILLINGTON!** Și scorul rămâne schimbat, pină la finele reprizci, altfel, pentru că acțiunile de atac e noastre fie că sînt respinse în timă instanță de apărătorii galezii in. 33 Williams, 34 Thomas, 38 illington, 39 Hockey), fie că nu au nsistența necesară sau oamenii irt de atac”, care să le finalizeze. căm uneori lateral sau cu pase apoi, care fac ca jocul să fie ntors”, să se piardă direcția porții. alezii contraatacă sporadic. fiind spinși cu usurintă de apărarea noastră în frunte cu Lupescu și Dinu.

CONTINUA SUPERIORITATEA NOASTRĂ

Aspectul jocului n-avea să se himbe prea mult în repriza a doua. ițiativa aparține în continuare echi- ei noastre, care are din nou dese pe- oade de dominare netă, deși galezii s mai des și mai periculos la atac, npulsonați de trioul R. Reece—Ho- key—C. Reece. Minutele se scurg cu tacuri la ambele porți. Dinu și Nun-

cere, pe galezii aceștia orgolioși dar comandați de spiritul fair-play-ului și conștiința valorii supe- rioare guverna acum cu discernă- mint în tabăra noastră.

La sfîrșit, au fost îmbrățișări și bucurie nedisimulată. Fotbaliștii noștri, care mai cuceriseră un ga- lon de consacrare internațională, erau joviali, dar lucizi. „A fost greu, tot drumul a fost foarte greu”, ne spune Radu Nunweiler, iar Iordănescu, mezinul echipei, felicitat de antrenorii săi, găsește re- plica cea mai matură care putea izbucni dintr-un fotbalist, acum în ceasul fericirii fără margini: „Vă mulțumesc pentru încrederea acor- dată”.

Afară, mul de oameni își aștep- tau idolii cu tranzistoarele lipite de ureche, punctînd cu un val de urale cel de-al treilea gol înscris la Arad.

Și poate că undeva, pe străzi le Capitalei, autobasculantă încărcată cu nisip pe care noi am zărit-o în dimineața meciului, mai gonea încă cu placarda montată deasupra ca- binei, pe care un șofer anonim scrisese, stingaci, cu litere groase: „HAI ROMÂNIA, NE TREBUIE CALIFICAREA !”

Ion CUPEN

weiller VI expediază șuturi tari, dar fără a atinge ținta în min. 55, iar Cyril Davies (care a luat locul lui Hill) îi imită în min. 57, stîrnind emoție în tribune.

ÎN SFÎRȘIT, UN GOL DUPA ALTE TREI OCAZII RATATE

După cinci minute însă, aveam să ratăm poate cea mai mare ocazie a meciului **O REUȘITĂ ACȚIUNE A LUI DUMITRU CARE TRIMITE O PASĂ IDEALĂ, FACÎND SAH-MAT APĂRAREA GALEZĂ. ȘI DEMBROV- SCHI SCAPĂ SINGUR SPRE POAR- TA, URMĂRIT DE APROAPE DE WILLIAMS. MILLINGTON ÎI IEȘE ÎNAINTE, DAR BACAUANUL SAL- TĂ BALONUL PESTE EL... PE... LINGĂ BARA !** Și pentru că emoțiile să continue, **IORDANESCU MAI RATEAZA O SITUAȚIE BUNĂ ÎN MIN. 65, RELUÎND CU CAPUL PESTE BARĂ O CENTRARE BUNĂ DE LA LUCESCU, EXCELENT LANSAT DE DOBRIN. IAR ACESTA, ÎN MIN. 68, REIA DE LA CIRCA 8 m. O MINGE RESPINSĂ DE WILLIAMS, DAR BA- RA SE OPUNE GOLULUI !**

Toate acestea însă, vor fi complet uitate în min. 74, cind tribunele vor izbucni în uralele produse de inscrie- rea celui de al doilea gol, **DELEANU ÎI PASEAZĂ LUI NUNWEILLER VI CARE-Î „STRECOARĂ” MINGEA PRINTRE ADVERSARI LUI IORDA- NESCU. ACESTA SE LANSEAZĂ ÎN- TR-O CURSĂ RAPIDĂ. CU RODRI- GUEZ ÎN CIRCA, ȘI CENTREAZĂ DIN PLINĂ VITEZĂ. LUCESCU, SE- SIZÎND FAZA, TÎSNEȘTE PE CEN- TRU ȘI REIA MINGEA. TRIMI- TÎND-O ÎN COLȚUL OPUS AL PORȚII : 2—0, meciul este jucat !**

Pină la sfîrșit, tabela de marcaj nu mai suferă nici o modificare în ciuda atacurilor repetate, mai ales ale echipei noastre. O singură dată galezii au fost mai aproape de gol. În min. 78, cind centrarea lui James l-a găsit liber pe C. Davies, dar acees- ta a trimis mingea în bară. În rest, terenul a fost stăpînit de jucătorii noștri, victorioși clar în fața unui ad- versar merituos.

Petre GAȚU

CINCI MINUTE DUPĂ MECI

TITUS OZON : „Apreciez rezultatul meciului și calificarea noastră ca nor- male. Galezii — o plăcută surpriză pen- tru mine — au jucat, consider eu, mai bine decît în partida de la Praga. Din echipa noastră mi-au plăcut în mod deosebit jucătorii din apărarea imediată, Iordănescu — din ce în ce mai bun — și, bineînțeles, Dobrin. Cu acest meci se încheie și activitatea mea la lot și mă bucur că acest eveniment coincide cu o frumoasă performanță”.

NICOLAE LUPESCU : „La lovitură de colț executată de Lucescu, m-am repezit și „am luat fața” la doi dintre adver- sarii masați în careu. Am dat cu capul în minge, dar n-am văzut-o intrînd în plasă. Cînd însă băieții au sărit pe mine să mă sărute, mi-am dat seama că am marcat și că din acel moment eram practic calificați în sferturile de finală ale Cupei Europei”.

ANGHEL IORDANESCU : „Ce pot să mai spun acum decît că sînt nespus de fericit. Mulțumesc tuturor celor care m-au încurajat și au avut încredere în mine. Un singur lucru însă mi se pare neplăcut în acest final victorios : tricoul cu nr. 11, pe care-l suport destul de greu, ca idee de joc, și pe care îmi placu să cred că l-am îmbrăcat azi pentru ulti- ma oară”.

MIRCEA LUCESCU : „Am avut o toamnă tare frumoasă în acest an și aș vrea ca și celelalte să fie cel puțin la fel. Mă bucur mult pentru victorie, pen-

tru calificare, pentru golul înscris de mine la capătul unei acțiuni de chno- gramă și pentru acest talent care este Iordănescu, un demn urmaș pentru pos- tul de extremă stînga în care eu am debutat și m-am afirmat în echipa na- țională”.

DAVE BOWEN (antrenorul echipei Tâ- rii Galilor) : „Acum, cînd jocurile din grupa I s-au epuizat, dați-mi voie să afirm cu toată sinceritatea că echipa României a meritat, indiscutabil, să se califice în sferturile de finală. Și iată pe ce mă bazez cînd spun aceasta : joacă un fotbal realist, dispune de jucători cu un ridicat grad de tehnicitate, înzestrați și cu excelente resurse fizice și cu o bună orientare tactică în teren. Noi am căutat să ne apărăm corect șansele. De fapt nu am venit la București cu preten- ția de a câștiga, cîci cunoșteam dirigen- ția românilor încă din prima noastră con- fruntare, cea de anul trecut de la Car- diff. Scorul de 2—0 cu care am fost în- vinși ne satisface, cîci dacă nu aveam puțină șansă el putea lua proporții. A- preciez arbitrajul corect, sportivitatea jucătorilor și a publicului și felicit pe această cale pe toți jucătorii echipei Ro- mânia”.

TREVOR MORRIS (secretarul federației galeze) : „Dobrin, Dinu, Lucescu, Iordă- nescu, iată numai cîteva nume care mi-au încîntat, care m-au făcut la un moment dat să aplaud splendidele lor execuții, să uit chiar că sînt galez. Victoria romă-

nilor nu poate fi contestată de nimeni. Au fost mai buni în toate privințele. O asemenea echipă are pe deplin dreptul să se numere printre cele mai bune din Europa. Dacă vor juca așa și în con- tinuare, satisfacțiile băieților cv. nu se vor opri aici”.

RON DAVIES : „În campionatul englez în care activez am avut ocazia să mă întîlnesc cu foarte mulți apărători. Și eu sînt la fel de decizi în intervenții. Adver- sarii mei din defensivă echipei Româ- niei au jucat fără greșală. Nu mi-au dat o clipă răgazul să pot zăta la poartă, atacîndu-mă hotărît, practicînd un joc inteligent la interceptie și pasînd cu pre- cizie. La fel de buni mi s-au părut și atacanții dintre care Dobrin și Iordă- nescu au strălucit. Cu aceste alături era și firesc ca echipa României să ne în- vîngă și să-și croiască drum spre semi- finale”.

MILLINGTON : „Echipa României și-a apărât sportiv șansele, a practicat un fotbal de calitate și a câștigat meritat. După cîteva minute mi-am dat seama că atunci cînd jucătorul cu nr. 9 (Do- brin) punea piciorul pe minge va fi pe- ricol la poarta mea. El este un virtuoz al balonului și execuțiile sale m-au în- cîntat. România dispunea la ora actuală de o echipă puternică și dacă va reuși să joace la fel de bine și în continuare cred că poate trece cu succes și peste jocurile din sferturi. Le urez tuturor jucătorilor succes mai departe”.

Angelo Niculescu, sub „titlu” întrebărilor radioului, reprezentat de Gheorghe Minoiu

Radu Nunweiler, primește felicitările vicepreședintelui F.R.F., Ion Balas

ÎN 7 ZILE

• FINIS CORONAT OPUS • CONTRIBUȚIE... GALEZA LA FRUMU- SEȚEA VICTORIEI NOASTRE • ANGELO NICULESCU MERGE MAI DEPARTE • UN NEGLIJAT : CAPITANUL DE ECHIPA • APOGEUL UNEI CARIERE • CINE SE ÎNSCRIE ?

Finis coronat opus... Și finalul de ieri a încununat splendid — în- tr-adevăr — opera începută de tricolori în toamna trecută, la 10 octombrie, cînd — pe același stadion — ei debutau în preliminariile Cam- pionatului Europei cu o victorie asupra Finlandei.

Fotbalul nostru se angaja atunci într-o nouă grea încercare a forțelor sale. Cu atît mai grea, cu cît venea după spectaculoasa și tonică reușită din preli- minariile C. M. și după comportarea meritorie din Mexic, ceea ce crea reprezentativei României — din- colo de cadrul pur competițional, dincolo de clasa- mentul grupei — obligații în plus, de confirmare a performanțelor anterioare, de consolidare a unui prestigiu ce prinsese contur ferm. Și iată că ieri (ca și cu doi ani în urmă, după meciul cu Grecia), sfîr- șitul a încununat din nou opera : cîștigării unei grupe preliminară a Campionatului mondial, Româ- nia îi adaugă o nouă performanță certă : calificarea printre primele opt reprezentative continentale.

Aplauze pentru tricolori ! Și un îndemn ca în bucuria finalului de ieri să găsească tăria și energia care să-i poarte spre alte finaluri asemănătoare. Pen- tru că această cursă a fotbalului competițional in- ternațional este, de fapt, fără sfîrșit...

Despreșilor noștri de ieri, felicitări și mulțumiri. Galezii nu mai aveau nici o șansă de califi- care, se știa de mult. Dar demonstrația de apărare a șanselor în meci, abstracție făcînd de cele în grupă, pe care ne-au oferit-o elevii lui Dave Bowen, a fost admirabilă. Pentru aceasta **FELICITĂRI !**

Dirigența arată ieri de fotbalisti insulari a fost însă, dacă ne gîndim bine, în favoarea noastră. În locul unui adversar resemnat, pe care să-l întrecem „la pas” și fără glorie, am avut ieri în fața o echi- pă tenace, remarcabilă prin dăruirea ei jocului, și care, solicitîndu-i din plin pe „tricolori”, obligîndu-i să lupte din toate puterile pentru a se impune, a dat — prin aceasta — contur victoriei noastre, fortifi- cînd-o. Pentru aceasta, **MULȚUMIRI.**

Toți jucătorii echipei naționale s-au îndreptat, după meci, la vestiar, spre Angelo Niculescu, stringîndu-i mîna, cu stimă, cu încredere și cu recunoștință în priviri. Gest colectiv, grăitor pe care îl înregistrăm pentru încărcătura sa de sen- suri și pe care ne oprim să-l comentăm și să-l ex- plicăm pentru că... dragostea nu face casă bună cu analiza.

Am vorbit și noi cu Angelo. Și sîntem în măsură să dăm o veste bună și celor care-l iubesc și celor care-l urăsc : Angelo merge mai departe, nu aban- donează.

Vestea e bună, pentru cei care-i iubesc, pentru

că le revitalizează încrederea în viitoarele perfor- manțe tricolore...

Da, vai, e bună și pentru cei care-l urăsc, pentru că le lasă în mîini bila și în suflet veninul cu care-l așteaptă la vreo cotitură...

Băieții noștri au făcut la Snagov, pronosticuri. Cel puțin vreo zece dintre ei au dat 2—0, în- soțindu-și pronosticul și de o „profeție” care — evident — îmbrăca mai mult haina dorinței : un gol va fi marcat de Lucescu ! Ce doreau, în de- finitiv, „tricolorii”, mergînd pe drumul riscant al pronosticului pînă la virajul său cel mai dificil, in- dicarea marcatilor ? Nimic altceva decît ca acest brav căpitan de echipă al lor să uite episodul neplă- cut al ratării penaltului de acum zece zile și să-și încununeze, marcînd un gol decisiv, fructuoasă ac- tivitate de conducător în teren al echipei în aceste preliminarii

Și nu se poate spune că golul de ieri al lui Lu- cescu n-a fost un gol mare. A fost nu numai de real spectacol, ci și golul cu care ne-am căpătat, în tri- bune sau în fața televizorului, bătaia normală a inimii, care ne-a adus **deplina certitudine** a calificării.

Iată că jucătorii echipei naționale ne-au atras astfel atenția asupra unei greșeli pe care o comi- tem fie că e vorba de echipa națională, fie că e vorba de echipe de club. La succese, lăudăm antre- norii, lăudăm federația, îi lăudăm pe cei care în- scriu (și bine facem...) dar aproape totdeauna îl ig- norăm pe căpitanul echipei. Cu Lucescu, azi, înce- pem o acțiune reparatoare. Și, în plus, îl felicităm pentru un record : a realizat cel mai mare număr de prezențe în națională (34) dintre actualii componenți ai lotului.

Apogeul unei splendide cariere sportive : **Lupescu.** La 31 de ani, el este nu numai un ferm ūtu- lar al echipei naționale, dar reușește să fie, realmente, unul din jucătorii străluciți ai „un- sprezecelui” tricolor. Ce să-i mai cери acestui fotba- list (exemplu de seriozitate și abnegație în lupta sportivă) în plus față de ce ne-a oferit în aceste ultime săptămîni ? Contra Cehoslovaciei a jucat fără reproș, ieri a marcat magistral golul acela de aur, al încrederii și al afirmării unor potențe în căutarea expresiei lor, pentru ca apoi să joace în apărare — să nu mai căutăm alte calitative, pentru că îl avem pe cel mai expresiv — „ca Lupescu”.

Ulterior a făcut ieri, la radio, imediat după me- ciul de la Arad, o declarație originală : „Rapi- dul a plătit Legiei pentru ce ne-a făcut nouă. Noi am plătit Victoriei Setului pentru ce i-a făcut Rapidului...”

Cine se înscrie, anul viitor, să-i plătească lui Fe- yenoord pentru ce i-a făcut lui Dinamo ?..

Radu URZICEANU

Divizia B SPORTUL STUDENTESC ȘI C.S.M. REȘITA, CAMPIOANE DE TOAMNĂ

Un adversar neprevăzut — zăpada — a influențat desfășurarea normală a majorității partidelor. Favorizate au fost echipele gazdă, care au câștigat pe toată linia — ca excepții înscrindându-se doar două formații studențești (Știința Bacău și Politehnica Timișoara), care au pierdut câte un punct. În fruntea clasamentului Sportul studentesc și C.S.M. Reșița, deși au obținut victorii la limită, și-au consolidat poziția, conducând autoritar, cu cinci puncte față de echipele următoare, și indiferent de rezultatele din ultima etapă sînt campioane de toamnă.

La polul opus, o sumedenie de echipe sînt departajate doar de două puncte (în seria I) sau de trei (în seria II) în ultima etapă, să intre în vacanța de iarnă cît mai departe de nefastul ultim loc. Ne gîndim la Portul Constanța, Poiana Cîmpina, C.F.R. Pașcani, Chimia Rm. Vlcea și Dunărea Giurgiu în prima serie sau la Electroputere Craiova, Olimpia Satu Mare, Gaz metan Mediaș și Olimpia Oradea în cea de-a doua. Vrînd-nevrînd, două dintre aceste echipe vor purta cu ele, pînă la primăvară, nedorita „lanternă roșie”.

APĂRAREA OASPE, LA ÎNĂLȚIME

Știința Bacău — Metalul Tîrgoviște 0—0

ȘTIINȚA: Minlosu — Bolangiu, Tană, Ciocoiu, Margașoiu — Cernat, Stănescu — Codreanu (min. 30 Banu), Pelea (min. 62 Diclanu), Grosaru, Stroe.
METALUL: Stănescu — Mihăilescu, Ciobanu, Grancea, Buciumeanu — Pavlovič, Nițescu (min. 75 Gheorghe) — C. Ionescu, Stănescu (min. 69 Tiron), Nistor, Mauea.
A ARBITRAT foarte bine L. Chiriță (Ploiești).

Într-un deor de veritabilă iarnă, cele două echipe si-au disputat șansele într-un joc viu, corect și sportiv. Oaspeții au demonstrat maniera în care se câștigă un punct în deplasare: apărare organizată, legătură bună între compartimente, contraatacuri rapide și periculoase oricînd se ivește ocazia. Studenții, la al treilea 0—0 pe teren propriu, au dovedit aceleași vechi carențe în atac. Într-adevăr și în acest meci, în special în repriza a doua, ofensiva haotică a gazdelor a fost doar fumul unui foc moacă, în care s-au înecat singuri și din care doar ocazie a lui Stroe — de la 6 m a sîtat în portar — au constituit izbucnirea unor veritabile limbi de foc.

I. RUS (Știința Bacău): „Terenul greu și valoarea de necontestat a adversarilor nu pot scuza decît în parte semieșecul înregistrat de echipă. Adevărata explicație este slaba comportare a atacului, căruia i-au lipsit nu numai realizatorii, dar și orientarea în teren.”
N. TĂTARU (Metalul Tîrgoviște): „Sînt multumit de jocul băieților mei care au știut să contracareze cu calm ofensiva gazdelor și să profite de erorile studenților care au persistat în a juca pe sus, unde apărătorii noștri au câștigat cu regularitate toate duelurile. Rezultatul este echitabil și ne oferă perspective spre un loc și mai bun în clasament, loc pe care consider că-l merităm.”

GH. DALBAN
corespondent

DOUĂ REPRIZE COMPLET DIFERITE

Politehnica Galați — Metalul București 1—0 (1—0)

A MARCAT: Popanică (min. 33).
POLITEHNICA: Gheorghiu — Ungureanu, Tudorie, Dinu, Rizea — Toma, Lehaduș — Tolea, Bezman, Popanică, Reșea (min. 84 Tănăsescu).
METALUL: Iorgulescu — Nedelcu, Moraru, Apostol, Mateescu — Proflir, G. Stan — Iancu, Georgescu, Troi, Trandafilon.
A ARBITRAT bine Vasile Neacșu (Ploiești).

Cînd, în minutul 33 al meciului, Popanică încheia cu un gol splendid o spectaculoasă acțiune a atacului studențesc, se părea — judecînd după aspectul de pînă atunci al partidei — că gazdele vor realiza o victorie fără emoții.

Si totuși, după acest firicel 1—0 și mai ales după consumarea primelor 45 de minute, jocul s-a mutat — împotriva tuturor așteptărilor — în jumătatea de teren a Politehnicii, bucureștenii fiind acum aceia care au controlat, uneori cu autoritate, desfășurarea întîlnirii, aflîndu-se de cîteva ori chiar la un pas de a obține egalarea.

Cum se explică oare comportarea aceasta complet diferită, pe reprize, a celor două echipe? În răspunsul lor, antrenorii ne oferă cîteva argumente interesante.

PAUL POPESCU (Metalul): „Am început partida cu prudență, ținînd seama de indisponibilitățile din echipă, de condițiile jocului în deplasare și de starea terenului. Atunci cînd am simțit căderea pronunțată a adversarului, am forțat ritmul și egalarea. Sînsă ne-a ocolit în cîteva situații favorabile și a trebuit să ne mulțumim doar cu satisfacția unei comportări meritorii.”

DRAGOȘ COJOCARU (Politehnica): „Jucătorii mei au cîștigat în acest final de sezon o accentuată stare de oboseală fizică și nervoasă, acumulată pe parcursul unui an competițional neobișnuit de greu. Drumul parcurs de noi de la periferia clasamentului și perspectiva sigură a retrogradării, pînă la actuala poziție fruntașă în ierar-

Intervenție curajoasă a portarului gălățean Hagioglu, în partida Sportul studentesc — F.C. Galați: 2—1 (0—0).

Mihai IONESCU

DUPĂ MULTĂ VREME, O VICTORIE CLARĂ A SĂTMĂRENILOR

Olimpia Satu Mare — Gloria Bistrița 2—0 (1—0)

AU MARCAT: Filip (min. 16 din penalti) și König (min. 49).
OLIMPIA: Pusztai — Moldovan, Jula, Knoblan, Filip — Gerő, Petz — König (min. 59 Samu), Bodleszui (min. 59 König), Borota, Bathori II.
GLORIA: Salomir (min. 59 Bocsa) — Pantelimon, Citu, Ciubotaru, Greabu — Leorintz, Rusu — Cadar, Goia, Ciocan, Gocan.
A ARBITRAT bine A. Sbircea (Timișoara).

„Metamorfoza în alb” (a nins cu 24 de ore înaintea meciului), terenul de fotbal, n-a fost, se înțelege, un aliat al jucătorilor celor două formații. În aceste condiții, meciul care se anunța destul de disputat, a oferit pe alocuri, prin imposibilitatea controlului balonului, momente de suspense pentru apărătorii ambelor formații.

O minge strecurată de puțin pe lângă poartă de către König în min. 8 este un prim semnal al ofensivei sătmărene care, în acest meci, s-a dovedit mai insistentă. Într-adevăr, în min. 16, gazdele obțin o lovitură de la 11 m. (henț) în careu — decizie contestată de oaspeți doar după

terminarea jocului), pe care Filip o transformă. Bucurie în tribune, dar, numai după cîteva minute poarta localnicilor este serios amenințată, cînd impetuosul Ciocan (min. 20 și 21) pătrunde incisiv pe extremă, centrează, dar Gocan și, respectiv, Cadar, puși în situații risicose de gol, sutează peste poartă. A fost momentul psihologic pentru bistrițeni, care au pierdut în acest fel, unul, sau cîne știe, chiar ambele puncte puse în joc. De acum încolo victoria nu mai poate scăpa localnicilor. Olimpia continuă să domine, înscrie încă un gol — spectaculos — prin König, un altul anulat pe bună dreptate de arbitru

pe motiv de ofsaid (min. 80) și ratează alte cîteva ocazii excelente prin Samu, Bodleszui și Bathori II. Oaspeții se mulțumesc să se aplece.

GHEORGHE STAIU (antrenor la Olimpia): „După jocul prestat astăzi de băieți, am meritat cu prisosință victoria. O meritam, poate, și la un scor mai mare, dar e bine și așa. Compartimentul ofensiv a fost de data aceasta ceva mai lucid, în timp ce apărarea s-a pierdut în două rînduri, situație în care numai prin minune am scăpat cu fața curată. Oricum este o victorie toamnă pentru noi.”

TITI POPESCU (antrenor la Gloria Bistrița): „Ce pot spune despre acest joc? Atîtă doar că, la fața la care s-a acordat penalti, n-a fost henț, fiindcă apărătorul a fost atins cu mingea în stomac, deci nici vorba de 11 metri.”

ȘTEFAN VIDA

O ECHIPĂ RĂMÎNE ÎN 8 OAMENI ȘI PIERDE PRIN AUTOGOL

C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara 1—0 (0—0)

A MARCAT: Volaru — autogol (min. 68).
C.S.M. REȘITA: Ilies — Rednic, Kiss, Kafka, Grozăvescu — Pirvan, Dumitru (din min. 60 Sîrlagea) — Pușcaș, Silaghi, Florea, Atodiresci.
C.F.R. TIMIȘOARA: Gaboras — Pirvu, Hergan, Erdel, Bocsa — Volaru, Matiuș — Floares, Nestorovici, Chimiuc, Periatu.
A ARBITRAT slab C. Petrea (București).

Fiind martor, în urmă cu patru săptămîni, la Hunedoara, al victoriei în deplasare a C.S.M.-ului, „copilul teribil” al actualii ediții a Diviziei B, am avut revelația unei echipe căreia eticheta de „soră mai mică a U.T.A.-ei” mi se părea cea mai potrivită, înțelegînd prin aceasta (păstrînd proporțiile), toate calitățile arădenilor inclusiv concepția lor de joc. Nu mică mi-a fost deci consternarea în dimineața aceasta cînd, urmîrind evoluția reșițenilor pe teren

propriu, n-am reușit să recunosc pe NICIUNUL din eroii meciului de la Hunedoara. Unul singur lipsea CU ADEVĂRAT: Varga, coordonatorul echipei; ceilalți erau... ca și cum n-ar fi fost.

Am văzut, în schimb, unsprezece oameni rătăcind într-o barcă fără cîrmă și cîrmaci — o echipă paralizată de sentimentul neputinței, care făcea eforturi penibile să nu primească gol, deși juca acasă. Pe de altă parte, am văzut unsprezece timi-

șoreni care-și dominau adversarii, tehnic și tactic, măcinîndu-le metodic și cu singe rece apărarea și moralul. Apoi am văzut doar zece; apoi doar nouă și în sfîrșit „numai” opt, ceilalți trei fiind eliminați „pentru injurii” după cum spunea arbitru Petrea, „nepermis de ușor” spunem noi, (Pirvu în min. 26, Chimiuc min. 79, Volaru min. 80).

Gazdele n-au reușit să găsească formula care să deschidă zidul din fața buturilor ceferiștilor nici măcar atunci cînd au avut de luptat cu o echipă lipsită de trei oameni. Mai mult chiar, periculoși în atac erau tot cei opt „supraviețuitori” din Timișoara. Golul din min. 68 l-au primit de la... Volaru care, încercînd să degajeze la o aglomerare din careu timișorean, a fost „ajutat” de Grozăvescu să împingă balonul în propria poartă fără ca, bineînțeles, arbitru să „vadă” faultul. Cînd cele 90 de minute au consfințit victoria C.S.M.-ului publicul n-a izbucnit în urale, iar reșițenii s-au îndreptat tăcuți spre vestiare fără să se mai îmbrățișeze de bucurie. Și știau ei de ce...

I. REINHARDT (C.S.M.): „La lipsa noastră cronică de finalizare, s-a adăugat lipsa de luciditate și dezorientarea atacului datorată în mare măsură absenței lui Varga (bolnav). Arbitrajul, foarte sever, n-a avut efectul scontat, dimpotrivă, a contribuit la victoria atmosferei.”

V. GAIN (C.F.R. Timișoara): „Am fost mai buni, meritam victoria, dar arbitrajul incorect ne-a frustrat de cel puțin un punct.”

N. MODREANU
corespondent

ÎNȚRE UZINĂ, ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ECHIPĂ...

Cînd stai de vorbă cu Dumitru Dinea, căpitanul formației Metalurgistul Cugir, primul lucru care te frapază este modestia interlocutorului. De statură potrivită, cu fața arsă de soare și vîntul sutor de meciuri la care a participat, neobosit și fără complexe pe terenul de joc. Dinea pare, paradoxal, stînjit în fața reporterului. Fare că se întrebă: „De ce m-ați ales tocmai pe mine? Doar nu am făcut nimic extraordinar.”

Si, într-adevăr, viața și activitatea fotbalistică ale lui Dumitru Dinea nu au nimic fîșit din comun. Născut în februarie 1941, la Cugir, actualul căpitan al metalurgistilor a început să joace în 1956 la echipa de pîici locală, pentru ca, în anul următor, să evolueze în echipa de juniori. Din 1959, Dinea joacă fără întrerupere în prima echipă a orașului natal. „Dar, spune Dinea, fotbalul nu înseamnă tot. Trebuie să te realizezi, în primul rînd, ca om, să ai o meserie. Să-ți crezi o familie și, în felul acesta, să dobindești respectul oamenilor.”

DUMITRU DINEA

În aparență sînt lucruri simple ca adevărul, dar, în același timp, complicate ca viața. Discuînd, însă, cu antrenorul, cu președintele secției de fotbal, cu antrenorul centrului de juniori și cu cîteva dintre colegii de echipă, ne-am putut da seama că Dinea s-a realizat pe toate aceste planuri. Coordonator pe terenul de joc, fruntaș în producție (lucrează la U.M.C., în postul de tratament tehnic), el nu se mulțumește numai cu ce a realizat. Actualmente este în anul V la Liceul industrial, iar după absolvire, ar dori să se înscrie la școala de subingineri. Dinea speră să mai joace încă 2—3 ani („Cu regimul de viață pe care-l duc, sînt sigur că voi mai fi util echipei încă cel puțin șase ani”, ne declară antrenorul Viorică Tîlmăciu), după care speră să absolva școala de antrenori. Sîntem ferm convinși, că, cu seriozitatea care-l caracterizează Dumitru Dinea își va ajunge scopurile. Și încă ceva: planificarea riguroasă a întregii activități. Căci nu e simplu ca, într-o singură zi, să te împarti între uzină, echipă, învățătură și familie (este căsătorit și are o fetiță). Dar numai așa îți poți afirma în mod plener personalitatea, și Dinea e foarte conștient de aceasta.

În încheiere să dăm din nou cuvîntul antrenorului Tîlmăciu: „Dacă toți jucătorii mei ar fi ca Dinea, acum am bate la porțile Diviziei A!”

ALEXANDRU SIMOC
corespondent

SERIA I

● REZULTATE ● CLASAMENTE ● ETAPA VIITOARE ●

SERIA A 1-a

Sportul studentesc — F.C. Galați 2—1 (0—0); Progresul București — S.N. Oltenița 5—0 (1—0); Ceahlăul P. Neamț — Dunărea Giurgiu 2—0 (0—0); Metalul Plopieni — Progresul Brăila 2—1 (2—1); C.F.R. Pașcani — Portul Constanța 1—0 (1—0); Știința Bacău — Metalul Tîrgoviște 0—0; Poiana Cîmpina — Chimia Rm. Vlcea 2—1 (1—0); Politehnica Galați — Metalul București 1—0 (1—0).

1. SPORTUL STUDENTESC București 14 8 6 0 26—15 22
2. PROGRESUL București 14 7 3 4 28—11 17
3. POLITEHNICA Galați 14 6 5 3 19—9 17
4. METALUL Tîrgoviște 14 7 3 4 16—13 17
5. ȘANTIERUL NAVAL Oltenița 14 7 3 4 17—19 17
6. ȘTIINȚA Bacău 14 5 4 13—14 15
7. CEHLĂUL Piatra Neamț 14 6 3 5 20—22 15
8. FOTBAL CLUB Galați 14 6 2 6 20—20 14
9. METALUL Plopieni 14 6 2 6 17—17 14
10. PROGRESUL Brăila 14 3 6 13—12 13
11. METALUL București 14 4 6 15—14 12
12. DUNĂREA Giurgiu 14 3 7 11—21 11
13. CHIMIA Rimnicu Vlcea 14 3 7 11—23 11
14. C.F.R. Pașcani 14 2 8 15—17 10
15. POIANA Cîmpina 14 2 8 14—23 10
16. PORTUL Constanța 14 2 5 7 14—19 9

Portul Constanța — Progresul București; F.C. Galați — C.F.R. Pașcani; Dunărea Giurgiu — Metalul Plopieni; Metalul București — Știința Bacău; Progresul Brăila — Poiana Cîmpina; Metalul Tîrgoviște — Politehnica Galați; Chimia Rm. Vlcea — Sportul studentesc; Ș.N. Oltenița — Ceahlăul P. Neamț.

C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara 1—0 (0—0); Politehnica Timișoara — C.S.M. Sibiu 0—0; Vulturii textila Lugoj — Olimpia Oradea 1—0 (1—0); Metalurgistul Cugir — Corvinul Hunedoara 1—0 (0—0); Minerul Anina — C.F.R. Arad 4—0 (1—0); Minerul Baia Mare — Electroputere Craiova 3—0 (2—0); Olimpia Satu Mare — Gloria Bistrița 2—0 (1—0); Chimia Făgăraș — Gaz metan Mediaș 1—0 (0—0).

1. C.S.M. Reșița 14 10 2 2 25—6 22
2. MINERUL Baia Mare 14 7 3 4 25—12 17
3. C.F.R. Timișoara 14 6 4 17—11 16
4. C.S.M. Sibiu 14 7 1 6 13—17 15
5. VULTURII TEXTILA Lugoj 14 6 3 5 14—22 15
6. POLITEHNICA Timișoara 14 5 4 5 22—16 14
7. CHIMIA Făgăraș 14 6 2 6 24—20 14
8. METALURGISTUL Cugir 14 7 0 7 12—14 14
9. MINERUL Anina 14 6 2 6 18—23 14
10. CORVINUL Hunedoara 14 6 1 7 17—15 13
11. GLORIA Bistrița 14 6 1 7 17—15 13
12. C.F.R. Arad 14 5 3 6 16—19 13
13. OLIMPIA Oradea 14 5 1 8 16—19 11
14. GAZ METAN Mediaș 14 3 7 9—15 11
15. OLIMPIA Satu Mare 14 3 7 9—15 11
16. ELECTROPUTERE Craiova 14 3 7 12—21 11

Gaz metan Mediaș — Minerul Anina; Gloria Bistrița — C.S.M. Reșița; C.F.R. Timișoara — Chimia Făgăraș; Corvinul Hunedoara — Olimpia Satu Mare; C.F.R. Arad — Metalurgistul Cugir; Electroputere Craiova — Politehnica Timișoara; C.S.M. Sibiu — Vulturii textila Lugoj; Olimpia Oradea — Minerul Baia Mare.

CENTRII ÎNAINȚAȘI AU OBOSIT ?

Dacă precedentele sisteme tactice înțelegeau să pună pe mai mulți umeri responsabilitatea golului, actualele — reprezentând sub acest aspect o rudimentarizare — lasă unuia singur, „spărgătorul de apărări”, virfului de atac nr. 1, principala misiune a golului. Puteți desprinde, destul de elocvent realitatea, prin simpla cercetare a fișelor de meciuri, la nivelul lor cel mai înalt — partidele de campionat de prima categorie, apoi jocurile internaționale inter-fări și inter-cluburi. Toate marile performanțe ale ultimilor ani sînt legate de numele unui „goleador”, în spatele căruia s-a aflat, firește, restul echipei, cu indispensabilul travaliu pentru a crea omului din față „mingea de gol”.

Puskas, Rahn, Nordahl, Cooppens, Bobrov, Vukas, mai tirziu Fontaine, iată-i pe cîțiva dintre pionierii perioadei postbelice care anunțau tot mai pregnant uti-

litatea golgeterului. Contemporană cu ei, clădindu-și strălucite biografii sportive în perioadele cînd mulți dintre cei enumerați se retrăgeau, iată, a apărut grupa de străluciți centri înaintași care au determinat performanțele echipelor ale căror tricouri le-au îmbrăcat. Acum îi întîlnim pe Vava — jucător-cheie al „bisului” brazilian — pe Uwe Seeler, mașina de goluri a reprezentativei vest-germane, pe Albert și Farkas în unsprezecele Ungariei, pe Van Himst în cel al Belgiei.

Ultimele campionate mondiale au grăbit, au forțat apariția omului de gol. Anglia l-a dat pe Hurst în ediția de pe stadioanele ei; ea l-a încoronat pe Eusebio, a întărit pozițiile lui Uwe Seeler, Albert și Bișevet. Sczoanele care au urmat ne-au mai adus un Jairzinho, un Adamec, un Lubanski, un Riva, un Jekov, un Skoblar etc. Este evident că fotba-

lul s-a inclinat în fața condiției de tactică nr. 1 și s-a croit oameni pe măsura ei. Dar, iată, constatăm că riscul postului se plătește foarte scump. Dacă încercăm o comparație între longevitatea atacanților de vîrf de dinaintea lui 1945, între longevitatea propriuzisă, și chiar și între aceea de mare formă, de strălucire permanentă a lor, față de a actualilor golgeteri, constatăm izbitor de scurtă a perioadei de vîrf pentru „spărgătorii de apărări” ai zilelor noastre.

Nu excludem apariția unei crize temporare, poate este un fenomen izolat, poate ne aflăm în fața unei suite de căderi care afectează același post, dar fapt este că oboseala sau ne-reușita, ieșirea din formă sau accidentările au lovit din plin grupul centrilor — atacanți de renume, ineficacitatea de care se plinge foarte multă lume astăzi are trebui să ne-o explicăm și dacă vom parcurge situația golgeterilor de faimă, Jairzinho n-a mai jucat aproape un an, după o accidentare gravă; reapărut în teren „pantera braziliană”, de neoprit în Mexic, este mai mult o pisicuță de care fundășii nu se mai sperie. Italia a așteptat cu sufletul la gură revenirea lui Riva. Dar cit de greu se termină această convalescență petrecută în campionatul „Marele Gigi” se întîlnește tot mai rar cu golul. Albert și Farkas par convinși că sfîrșitul carierei se apropie. Adamec, își aduce aminte tot mai rar că a fost un golgeter de temut. Bișevet a dispărut și el o vreme de pe listele maximei eficacități. Polonia caută un succesor pentru Lubanski. Jekov ratează ocazii imense la Budapesta. Hurst a spus

probabil „adio” naționalei engleze după figurația din meciul cu Elveția. În fine, și Dumitrache știm în ce situație se află. În plutonul acesta obosit și dezarmat găsim puțini centri înaintași care și-au păstrat nealterat apetitul golului, în ciuda multelor și deselor campanii. Am putea vorbi de Müller. Coeficientul de eficacitate — numai pentru echipa națională — se menține la Gerd Müller la o cifră frumoasă: 1.23. Se citează doar cazul lui Fontaine cu un record superior (1.50); dar fostul centru atacant francez nu mai joacă. Müller, în schimb, la 26 de ani, speră să mai joace vreo patru sezoane. Nu și-a pierdut prospețimea nici Boninsegna, mai departe „lancul” lui Internazionale contra betoanelor de tot felul.

Rămîne să mai vedem „epidemia” de pierdere de viteză a centrilor atacanți consacrați, la sfîrșitul sezonului.

Poate primăvara lui 1972, cu speranțe și soare, să-i scoată din impasul în care cei mai mulți dintre ei au intrat...

Eftimie IONESCU

„Ce să fac?”, pare a spune Müller. „Iar am marcat!”

FOTBAL

PE TOATE MERIDIANELE

COMISIA DE ARBITRI F.I.F.A. PENTRU C.M.

Pentru delegările la turneul final al campionatului mondial din 1974, F.I.F.A. a instituit următoarea comisie: Aston (Anglia), Ewesteik (Malaecia), Codesal (Uruguay), Ladjev (U.R.S.S.), Masson (Franța) și Zoniten (Tunisia). Comisia va fi prezidată de însăși președintele F.I.F.A., sir Stanley Rous.

MALAEZIA — PRIMA CALIFICATĂ PENTRU TURNEUL OLIMPIC FINAL

Lotul echipei Malaezia

CAMPIONATUL DE TINERET AL EUROPEI

În campionatul Europei pentru echipele naționale de tineret au mai rămas puține jocuri de disputat. Din cele opt „sfert-finale”, sînt cunoscute șapte: Cehoslovacia (grupa 1), Grecia (gr. 2), U.R.S.S. (gr. 3), Danemarca (gr. 4), Suedia (gr. 5), Olanda (gr. 6), A. Germania (gr. 7) și R.F. Germania (gr. 8). A opta urmează să fie decisă la 5 decembrie, după disputarea partidei Franța — Bulgaria. În prezent, pe primul loc în gr. 2 se află Ungaria cu 7 puncte și golaveraj 9-3, iar pe locul 2 Bulgaria tot cu 7 puncte, dar cu golaveraj 8-3. Rezultă că Bulgaria îl va fi suficient un meci nul în Franța pentru a se califica.

Pînă atunci, să vă informăm că spre deosebire de campionatul reprezentativelor A, cel de tineret nu va avea un turneu final, ci își va continua desfășurarea după „sistemul cupă” (cu jocuri eliminatorii tur-retur) pînă în semifinale inclusiv. Cîștigătoarele celor opt grupe preliminare vor juca în sferturi de finală după un program stabilit prin tragere la sorți (nu-l stabilit cînd va avea loc) și a date care urmează să fie fixate de U.E.F.A. învingătoarele din cele patru meciuri (duble) se vor califica pentru semifinale. Programul acestora (tur-retur) va fi stabilit tot prin tragere la sorți, iar datele jocurilor vor fi fixate de U.E.F.A. în ce privește finala. Încă nu s-a decis dacă ea va fi dublă sau simplă (în acest ultim caz ea va avea loc într-una din țările finaliste). Ceea ce este sigur îl constituie faptul că în caz de egalitate în finală, ea nu va fi prelungită, ci vor fi declarate învingătoare ambele selecționate.

ÎN CAMPIONATUL EUROPEI

IUGOSLAVIA ÎȘI APĂRĂ TITLUL DE VICECAMPIONĂ

Reprezentativa de fotbal a Iugoslaviei a fost prima echipă din Europa care s-a calificat în sferturile de finală ale „Campionatului Europei” inter-fări. Se pare că fotbalul din țara vecină este „abonat” la un loc fruntaș în această prestigioasă competiție a continentului nostru. Să ne amintim că Iugoslavia a cucerit titlul de vicecampionă a Europei în prima ediție, disputată în Franța, titlu pe care-l poartă și acum după disputarea manșei a treia, în Italia.

Anul acesta, succesul este obținut în dauna reprezentativelor Olandei și R.D. Germane, frunțase ale fotbalului european, succes cu atît mai important cu

cît Iugoslavia a terminat jocurile grupei A VII-a fără a cunoaște înfrîngeră. Și deși coechipierii lui Geaici n-au strălucit în ultimele două partide pe teren propriu, în fața R.D. Germane și Luxemburgului, succesul final și calificarea reprezintă totuși un event cu care iubitorii fotbalului din Iugoslavia așteaptă ziua de 12 ianuarie, cînd sorții vor alege la Zürich adversara pentru sferturile de finală.

Selecționerul Vujadin Boškov preconizează în jurul acestei date un lung turneu al naționalei în America Latină, pentru a pregăti jocurile din sferturi în funcție de adversarul desemnat de sorți.

Peter Ducke (prim plan) și Paunovici în luptă pentru balon, în partida R. D. Germană — Iugoslavia din „Campionatul Europei”

În acest scop, selecționerul a urmărit la fața locului partidele Anglia — Elveția, Italia — Suedia, Polonia — R.F.G., iar ajutorul său, Ivan Toplak, a urmărit pe stadionul „23 August” jocul românilor împotriva Cehoslovaciei.

Se anunță remanieri și în componența lotului. Geaici, Holter, Petkovic și Pavlovici, jucătorii ce formează osatura teamului iugoslav, vor îmbrăca în anul ce vine haina militară, folosirea lor fiind incertă. Tocmai de aceea turneul din iarnă facilitează noilor vizați: Santraci, Samatovici, Boghicevici, Zeț, Vladici, etc. posibilitatea de afirmare și integrare în formație, alături de experimențați Paunovici, Ramljak, Acimovici, Bukal.

Ancheta fulger a cotidianului de specialitate „SPORT”, făcută printre antrenorii și jucătorii iugoslavi cu îmbietorul titlu: „Ce adversar doriți în sferturile de finală?” a dat, cîștig de cauză reprezentativelor Angliei și Italiei. Prima, reprezintă prin „tradiție” un adversar împotriva căruia Iugoslavia joacă bine, iar Italia este dorită pentru „revansa” jocurilor disputate la Roma în ediția precedentă.

Dar pentru că sorții nu vor ține cont de doleanțele unora sau altora, factorii de răspundere din fotbalul iugoslav urmăresc, prin măsuri concrete și un program adecvat, să pregătească în așa fel echipa încît prestigiosul fotbalul iugoslav și titlul de vicecampionă să „sufere” cît mai puțin în confruntările ce o așteaptă.

DUȘAN BUGARIN

Belgrad, noiembrie

La ora actuală, pentru turneul de fotbal olimpic de la München sînt calificate două țări din oficiu (Ungaria, ca deținătoare a titlului, și R.F. Germania, ca organizatoare) și numai una prin joc — Malaezia (virtual calificată este reprezentativa U.R.S.S., care a cîștigat pînă acum trei din cele patru jocuri cu Franța și Austria).

Echipa Malaeziei a făcut parte din prima grupă asiatică și a cîștigat toate partidele susținute în turneul organizat în septembrie-octombrie la Seul, în Coreea de Sud: 3-0 cu Japonia, 1-0 cu Coreea de Sud, 3-0 cu Formosa și 5-0 cu Filipine. Celelalte rezultate din această grupă: Filipine-Formosa 3-0, Japonia-Filipine 8-1, Japonia-Formosa 5-1, Coreea de Sud-Filipine 6-0, Coreea de Sud-Japonia 2-1 și Coreea de Sud-Formosa 8-0.

Cum se vede, Malaezia a terminat neînvinsă și fără să primească un gol. Performanța sa este cu atît mai remarcabilă cu cît a fost obținută pe terenul uneia din candidatele la primul loc, Coreea de Sud, și în compania unei alte mari favorite, echipa Japoniei.

„PREZICATORII” ÎN ACȚIUNE

Ca de obicei, înaintea unui nou campionat mondial, apar prezicătorii și prezicerile. „Bineînțeles că în America de Sud, iată-l pe ultimul (sau primul): un anume Fernando Souzinhos din Brazilia, care prezice ordinea: 1. Brazilia, 2. Anglia, 3. Uruguay, 4. Suedia la campionatul mondial

din 1974... Și știți dv. cum a ajuns la acest pronostic? „Sînt în contact — spune el — cu un fotbalist care a murit acum cîțiva ani și care a fost una din gloriile Braziliei. El mă informează asupra diferitelor subiecte actuale”. Să mori de ris !...

MITICI SOLICITAT ÎN AMERICA DE SUD

Recent, un emisar al clubului River Plata din Uruguay a făcut o vizită în Iugoslavia pentru a trata angajarea cunoscutului antrenor Rajko Mitic, fostul director tehnic al echipei naționale. Se pare că pe Mitici îl tentează oferta.

ACEST MARTIN CHIVERS !...

În meciurile susținute de Tottenham contra clubului francez Nantes, în Cupa U.E.F.A., specialiștii și ziaristii au fost puternic impresionati de jocul atacantului Martin Chivers, Colegii pariziani J. — Ph. Rehacker a avut următoarele aprecieri asupra acestui

puternic înaintaș: „...Chivers, care — la 24 de ani — nu-i departe de cei mai buni înaintași europeni și care ne-a impresonat foarte mult prin eleganța sa întotdeauna eficace, prin falsa sa incetinială, dețenta sa, adresa naturală, atît de rară la un jucător cu talie mare, forța șuturilor sale și inteligența în joc... Am înțeles de ce un recent referendul al lui „Daily Express” printre cititorii săi l-a clasat pe Chivers pe locul 4 într-un clasament al celor mai buni înaintași de-a lungul anilor după Tommy Lawton, Dixie Dean și Tommy Taylor...”

Aprecieri frumoase, care însă nu prea pot fi pe placul Rapidului, apropiat adversar al lui Tottenham în Cupa U.E.F.A. Boc și Lupescu vor avea de furcă cu el...

MINUNATA TOAMNĂ A LUI FACCHETTI...

Giacinto Facchetti trăiește o toamnă minunată. Chiar dacă Borussia Mönchengladbach a vrut să i-o amărase oarecum. Căpitanul echipei naționale italiene a atins în această perioadă ambițiile cele mai înalte pe care un fotbalist le poate avea: campion al Italiei cu echipa sa de club, și, mai ales, atingerea celui mai mare număr de prezențe în reprezentativă. Ca un corolar al tuturor acestor satisfacții, diferite premii au amplificat fericitele zile ale jucătorului interist. Ultimul, în ordine cronologică, „Premiul Stadio” pe care cotidianul din Bologna îl acordă în fiecare an fotbalistului exemplar atât ca sportiv, cât și ca atitudine civică și morală.

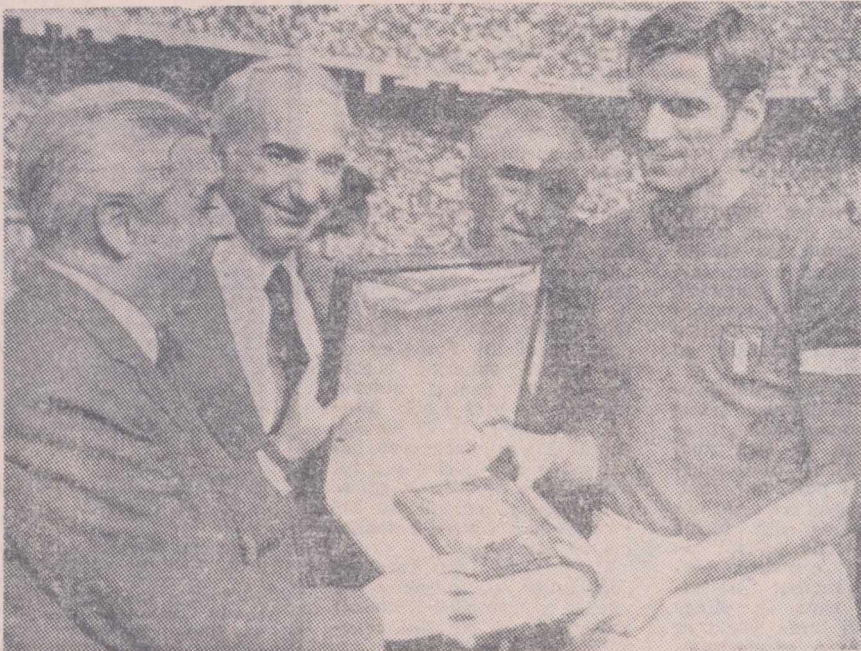
L-am avut deci ca oaspete la Bologna pe Facchetti pentru o zi sărbătorită cu un entuziasm care dezmințe o mai de mult evocată animozitate împotriva lui Inter, celebrul internațional a intrat în posesia premiului și s-a supus cu mare plăcere întrebărilor pe care numeroșii croniciari prezenți i le-au adresat.

— Sunt un fotbalist fericit, ne-a mărturisit căpitanul „squadrei azzurra”. Am ajuns și am depășit recordul mare-lui Umberto Caligaris. O performanță pe care, să fiu sincer, n-aș fi crezut să o realizez. În fine, iată-o. Trebuie însă să privesc cu ochii deschiși. Ce sper? Să nu mă opresc aici. Nu sint încă un cohoritor al pantei decăderii și de aceea încerc să-mi fixez tocmai în această zi festivă scopul următor, 70 de tricouri ale echipei naționale. Ca timp, aș dori să pot să joc până la sfîrșitul lui 1974.

— Ascultă, Facchetti, am citit că te gîndești ca în timpul vacanței să te reîntorci la prima ta dragoste, atletismul.

— Fantezie, nimic altceva. Atita mi-ar mai lipsi ca, după un sezon care te doboară pur și simplu — să fac atle-

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL”

Moment solemn: Facchetti primește din partea lui Artemio Franchi, președintele federației italiene, medalia de aur, special acordată cu prilejul jocului nr. 60 în „squadra azzurra”.

tism. Cu toate că forța mea fizică, socotesc, mi-ar putea permite acest lucru.

— Italia a disputat cu Suedia al 300-lea meci al său. Tu, jocul nr. 60. Aș vrea să te întreb, pentru că această partidă a însemnat și calificarea în sferturile de finală ale „Campionatului Europei”, care este, după opinia ta, poziția echipei Italiei în această competiție?

— Obiectivul nostru este clar. Jucăm pentru a învinge și pentru a menține acel titlu pe care l-am cucerit la Roma acum trei ani.

— Cine ar putea să bazeze drumul reprezentativei Italiei?

— În primul rînd Anglia, apoi R.F. a Germaniei dar surpriza ar putea veni din partea echipei învingătoare în prima grupă.

— N-ar fi exclus să aveți ca partener de în-

— Sunt echipe cu adevărat puternice dar, o spun cu toată franchețea, cred că în momentul de față putem să le depășim. Italia are astăzi un atac care poate fi comparat numai cu acela al Braziliei.

Convorbirea noastră a continuat, la cîteva zile după dialogul de mai sus. Trecuse trista seară de la Mönchengladbach, urmasii seminevanșă de pe San Siro. Sintem în așteptarea jocului din Berlinul Occidental.

— Acum după cîte s-au întîmplat și ai văzut în „Cupa campionilor europeni” te-ăș întreba un singur lucru: mai crezi în șan-

sele lui Internazionale?

— Indiscutabil. Dacă vreți am să vă răspund printr-o altă declarație, care nu îmi aparține. A făcut-o fostul meu coechipier, Suarez. După acei 4-2 de pe San Siro el afirma: succesul a demonstrat că Internazionale nu poate fi învins la o asemenea distanță cum a făcut-o Borussia, deși în împrejurări extra-joc. Tocmai de aceea eu continui să cred că în condiții normale, chiar dacă vom intra în meciul retur din Berlinul Occidental fără Bertini și Corso și probabil și fără Mazzola, ne vom califica și ne vom relua drumul, aflat la un moment dat sub semnul întrebării, spre finala grandioasei competiții.

CESARE TRENTINI
BOLOGNA, noiembrie

O ECHIPĂ „EN VOGUE”:

BORUSSIA MÖNCHENGLADBACH

Netzer (stînga) și Heynckes după un gol al Borussiai

Datorită incidentelor produse pe terenul propriu în meciul cu Internazionale, campioana R.F. a Germaniei, Borussia Mönchengladbach este la ora actuală cea mai „en vogue” echipă de pe continentul nostru. Avînd în același timp o valoare de necontestat — este poate, împreună cu Bayern München, cea mai demnă reprezentantă a fotbalului vest-german — vom căuta ca în puține rînduri să o facem mai bine cunoscută și publicului nostru.

Înființată la 1 august 1900, echipa își are sediul la Mönchengladbach localitate cu o populație de cca. 200.000 locuitori, situată în zona industrială Renania — Westfalia, la 20 km de Düsseldorf. Adresa exactă: Mönchengladbach, Bismarkstrasse 47-1. Culorile clubului: echipament complet alb; stadion propriu cu o capacitate de aproximativ 30.000 locuri. Joacă în prima ligă din 1965, fiind singura echipă vest-germană care a cîștigat de două ori consecutiv — 1970 și 1971 — campionatul țării. Este cea mai simpatizată echipă din

Bundesliga, datorită jocului pe care-l prestează, eminamente ofensiv. Dovada: cele aproape 450 goluri înscrise pînă acum în campionat. De opt ani antrenor al echipei este Henrich Wewel, profesor de educație fizică și autor a numeroase lucrări despre fotbal. El are la dispoziție un lot de 25 jucători dintre care, de bază, sint următorii:

● Wolfgang Kleff, portar, 24 ani, joacă la fel de bine pe linia porții ca și în afara ei, a făcut de mai multe ori parte din lotul reprezentativ; ● Hartwig Bleidick, fundaș dreapta, 27 ani, apărător pur, de două ori internațional; ● Klaus Sieloff, „libero”, 29 ani, statură impresionantă, gut extrem de puternic, se intercalează deseori în atac, de 16 ori internațional; ● Ludwig Müller, fundaș central, 30 ani, mic de statură dar extrem de combativ și decis, mare viteză, de 36 ori internațional, una din cele mai certe valori ale echipei; ● Hans Jürgen Wittkamp, mijlocas, 24 ani, venit la echipă nu-

mai din acest sezon, supranumit „truditorul” din cauza travaliului impresionant pe care-l depune; ● Gunter Netzer, 27 ani, mijlocas de atac unul dintre cei mai valoroși și poate cel mai controversat jucător din Bundesliga, de 26 ori internațional. Mare specialist al loviturilor libere și al celor de colț, din care marchează adeseori. Strategul echipei; ● Dietmar Dauner, atacant, 21 ani, provenit din pepiniera clubului, marea speranță a fotbalului vest-german; ● Herbert Wimmer, atacant, 27 ani, joacă mai retras, de 11 ori internațional; ● Josef Heynckes, 26 ani, atacant, excepțional joc de cap, su puternic cu ambele picioare, golgeterul echipei, de 15 ori internațional; ● Ulrich Le Fevre, 25 ani, de origine daneză, atacant, renumit pentru loviturile sale cu capul din care înscrie deseori, de 32 ori internațional în echipa reprezentativă a Danemarcei.

LEONIDA TONCU

NU NUMAI U. E. F. A., CI ȘI FEDERAȚIA GRECĂ

PANIONIOS — NICI UN JOC INTERNAȚIONAL TIMP DE DOI ANI!

Măsurile energice luate de U.E.F.A. pentru combaterea actelor de indisciplina de pe terenuri și a manifestărilor din tribune au intrunit adevărate majorități în federațiile naționale afiliate. Și nu numai atât. Dar acestea din urmă au venit ele însele cu sancțiuni proprii, la fel de severe și în același scop.

Cazul cel mai semnificativ ni se pare cel din Grecia, unde însuși ministrul sportului, C. Aslanidis, a luat atitudine față de incidentele provocate de jucătorii echipei Panionios Atena în meciul cu Ferencvaros Budapesta. „Comportarea jucătorilor clubului Panionios a fost nesportivă, contrară ideii de sport și a dăunat prestigiului sportiv al Greciei peste hotare. Pedepsele aplicate trebuie să constituie un exemplu și în primul rînd pentru jucătorii profesioniști, care înalcă disciplina” — a spus d-sa.

Pentru clubul Panionios consecințele sancțiunilor luate de U.E.F.A. și mai ales de federația greacă sint de-a dreptul catastrofe. Clubul, unul din fruntașele campionatului și Cupei, conta mult pe participarea la una din

cupele europene. În urma sancțiunilor federației însă, el nu va mai putea disputa nici un joc internațional timp de doi ani! Din acest motiv va pierde și finala Cupei Balcanice, în care urma să înfrîncească echipa Besa din Kavaja (Albania). Deci, bugetul clubului este grav lovit de această interdicție. De asemenea indirect, și echipa națională va suferi de pe urma pedepselor, deoarece cei mai buni jucători de la Panionios, internaționali Hatis și Dedes (un redevabil golgeter) sint excluși din lotul național pînă la finele lui 1972. Or, în această perioadă echipa Greciei are de jucat cu Spania și Anglia (în toamna aceasta), cu Iugoslavia și Spania, anul viitor în preliminariile campionatului mondial!

Ținînd seamă și de faptul că și alte federații naționale au procedat la fel, rezultă că U.E.F.A. și membrele sale fac front comun contra nesportivității de pe terenuri și din tribune, într-un moment în care era mai necesar poate ca oricînd.

Carnet extern

DE LA UN BANAL EXAMEN CARDIOLOGIC...

Totul a pornit de la un simplu examen medical... Asa Hartford, un foarte tînăr (21 de ani) jucător scoțian, considerat o mare speranță a fotbalului britanic (Docherty l-a și selecționat pentru reprezentativa Scoției) a trecut de la clubul West Ham la Leeds United. În ziua transferării, care s-a efectuat pentru o sumă frumuseală, Hartford este supus unui banal — mai mult formal — examen medical. Stupoare. Medicul clubului declară că noul jucător are o malformație nativă a inimii și nu poate în nici un caz să continue fotbalul de performanță. Hartford este trimis acasă, la Clydebank; după cîteva zile de odihnă, el l-a vizitat pe cel mai renumit cardiolog al Angliei, la Birmingham. Asista de reputați colegi de specialitate, celebrul profesor a efectuat un riguros control, cu cele mai perfecționate aparate, după care a dat verdictul: Hartford este perfect sănătos, el poate face orice fel de efort!

Cazul a provocat ecouri neașteptate de largi în lumea fotbalului englez. Pentru că, cu această ocazie, s-a făcut o profundă anchetă a asistenței medicale din cluburile profesioniste. Și declarația lui Neil Phillips, medicul echipei Angliei, spune foarte mult despre această asistență: „majoritatea medicilor cluburilor noastre fac din bunăvoință, din pasiune și pe timpul lor liber, ofiul de a-i asista pe jucători. Iată, a sosit momentul ca această situație să înceteze. Mi se pare inadmisibil ca impunătoare serviciu de organizare, cu zeci de salariați pentru cutare sau cutare însărcinare, să nu cuprindă și posturi de medici, de primul ordin, care să se dedice asistenței medicale a tuturor jucătorilor dintr-un club”. Derek Dougan, președintele Uniunii jucătorilor profesioniști englezi crede că... „medicul este la fel de important pentru noi ca și antrenorul. Solicităm medici exclusivi al cluburilor și întocmirea unor dosare medicale pentru fiecare dintre cei 3.000 de membri ai uniunii noastre. Anual trebuie organizate examene complexe și amănunțite. Acum, în majoritatea cluburilor, totul se reduce la vizite medicale care nu depășesc un minut”.

Da, ne mirăm și noi că în cluburile engleze, date adeseori exemplu pentru buna lor organizare, un sector așa de important, cum este cel medical, se limitează la mijloace și forțe din perioada de dinaintea celui de al doilea război mondial. Cu cazul său, început așa de sumbru dar terminat așa de fericit, poate că Hartford a făcut un necesar serviciu tuturor jucătorilor din insulă...

— ef. i. —

NOUȚĂȚI DIN FOTBALUL BRAZILIAN

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN SAO PAULO

RIVELINO ESTE TATAL UNEI FETE: ROBERTA. Ea s-a născut cu o zi înainte de jocul Corinthians — Santos. Rivelino a promis că va marca golul victoriei, în cinstea fiicei sale. Pele a promis că el va oferi golul victoriei santiste, tot fiicei lui Rivelino, prietenul său. Amindoi jucătorii au făcut o partidă extraordinară. Și amindoi au marcat. Pele, dintr-o senzațională lovitură liberă de la 20 m, iar Rivelino egalînd situația, în minutul 45. Rezultat: 1-1.

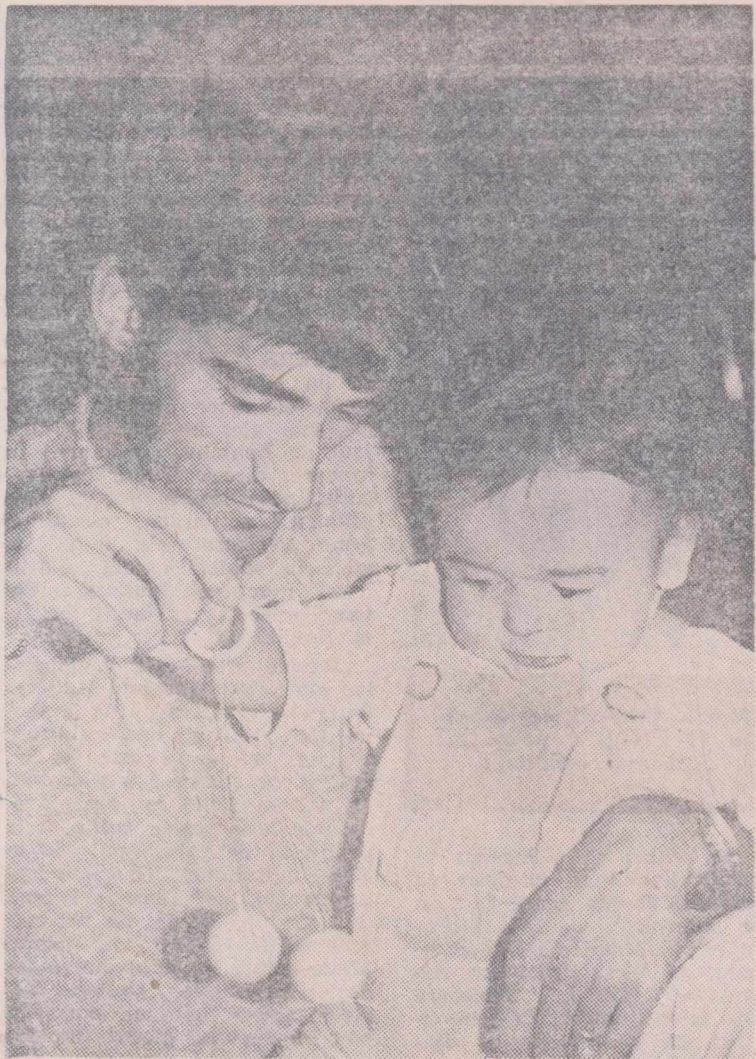
A AVUT GRIJE... FRATELE. Palmeiras își făcea speranța că va învinge America din Rio, cu golurile lui Cezar. Centrul înaintaș și golgeter al campionatului, s-a lovit și a ieșit. America a învins cu 2-0, prin golurile lui Celio, ... fratele lui Cezar.

CUMNAȚII. De cînd și-a anunțat retragerea, Pele face partide... senzaționale. Contra lui Sao Paulo a dat pase pe tavă lui Lima și David care au marcat cele două goluri ale victoriei santiste. Un amănunt: Lima și David sint cumnații lui Pele. Lima este însurat cu sora lui Rosemary, soția lui Pele, iar David este căsătorit cu sora faimosului nr. 10. Fotbal în familie...

PELE, NASUL UNUI NOU VAPOR BRAZILIAN. Celebrul jucător era foarte mulțumit căci a făcut de toate în viața lui. Numai un vapor nu botezase încă!

ÎN CAMPIONAT. Corinthians conduce în grupa A și Gremio în grupa B a campionatului național. Pînă acum sint clasificate pentru grupa finală numai Corinthians și Cruzeiro din grupa A și Gremio și Atletico din grupa B.

PEDRO VILLA

Portarul Victoriei Setubal, Torres I., fratele mai mare al cunoscutului internațional fost la Benfica, a apărut ieri pentru prima oară în fața liniei de atac a lui U.T.A. între două meciuri, el se joacă cu băiețelul său, instantaneu surprins de confratele nostru, NUNO FERRARI, din Lisabona, în ajutul plecării lui Torres I spre Arad. La 8 decembrie, la Setubal, atacantul arădeni se vor afla din nou în fața înaltului portar al Victoriei.

SKOBLAR ÎN.. DUBLU EXEMPLAR!

Cel mai fidel susținător al faimosului atacant al lui Olympique Marseille și câștigătorul ultimei ediții a „Ghetel de aur”, Iosip Skoblar, este... tatăl său. Skoblar-senior a fost de câteva ori la Marsilia, la partidele mai importante din campionat și, mai ales, la cele internaționale. Cum s-a întâmplat recent la înfrângerea O.L. Marseille — Ajax Amsterdam, cu prilejul căreia s-au fotografiat împreună.

De curind, LA PADOVA, a avut loc un meci între selecționatele ITALIEI și ANGLIEI alcătuite din foști internaționali. Au evoluat printre alții: FIRMANI, GRATTON, MORA, STILES, GREAVES COHEN, WILSON etc. Revanșa acestui joc va avea loc în primăvara anului viitor la MANCHESTER.

Liderul campionatului AUSTRIEI, ALPINE DONAVITZ, va efectua în cursul iernii un stagiu de pregătire de circa trei săptămâni în cunoscuta stațiune maritimă RICCIONE (Italia).

Internaționalul vest-german HENNES KUPPERS a fost achiziționat de către echipa elvețiană F. C. LUGANO.

În cursul recentului meci de campionat JUVENTUS TORINO — A.S. ROMA, cunoscutul arbitru LO BELLO a dictat una dintre cele mai rapide eliminări din istoria fotbalului. Jucătorul LIGUORI, de la A. S. ROMA, a fost trimis pe ușe pentru fault intenționat, la numai un minut și jumătate după ce a intrat în formație înlocuind pe unul din coechipieri.

PANATHINAIKOS va juca în locul lui AJAX finala intercontinentală cu NACIONAL MONTEVIDEO. Primul joc va avea loc la 15 decembrie, iar celălalt, două săptămâni mai târziu. Un eventual al treilea joc va avea loc la RIO DE JANEIRO pe MARACANA.

Din motive de ordin economic, orașul vest-german KÖLN nu va mai găzdui jocuri ale turneului final al C.M. ediția 1974, așa cum se hotărâse inițial. Municipalitya nu poate acorda fondurile necesare lucrărilor de reamenajare și modernizare a stadionului.

ATLETICO BILBAO a renunțat la serviciile antrenorului englez RONNIE ALLEN și, după ce o vreme conducerea tehnică a fost asigurată de fostul internațional GAINZA, acum a fost angajat defunctul francez SALVATOR ARTIGAS.

Se pare că situația de provizorat de la cîrma echipei reprezentative chilene va lua sfîrșit. Actualii antrenori, RAUL PINO și LUIS VERA vor fi, pare-se, înlocuiți cu MIGUEL MONTUORI care, în același timp a primit o ofertă și de la cîteva echipe de club ca UNIVERSIDAD CATOLICA, AUDAX și HUACHIZATE.

Una din frunzele fotbalului austriac S.K. VOESTLINZ va efectua în perioada 4—24 ianuarie 1972 un lung turneu peste hotare, urmînd a evolua la ATENA cu OLYMPIAKOS, în Arabia Saudită, în Liban și la întoarcere în TURCIA unde va înfrîna succesiv pe FENERBAHCE, BESIKTAS și IZMIR.

Cu cîteva zile în urmă la ROMA a avut loc un înedit meci de fotbal între două echipe de cicliști dintre cei mai cunoscuți. Căpitaniile celor două echipe au fost FRANCO BITOSI și, respectiv, FELICE GIMONDI, meciul fiind arbitrat de către HELENO HERRERA.

DUBLĂ PERFORMANȚĂ

Internaționalul vest-german, Bert Vogts, a fost desemnat — se știe — „fotbalistul anului 1971”. Vogts a intrat în 725 de sufragii față de 154 care a obținut Beckenbauer și 133 Netzer.

Jucătorul Borussia Mönchengladbach a reușit însă și o altă performanță: aceea de a obține diploma de sportiv perfect, în baza unor probe atletice și de naționale. El le-a trecut între două sedințe de antrenament, cu următoarele rezultate: 12'4 pe 100 m., 5,20 m. la lungime, 8,68 m. la aruncarea greutății, 18'10" pe 5 000 m. și 7'10" pe 30 m. bras.

ECHIPA A FOST SALVATĂ

În Anglia, la ora actuală face furor o echipă de amatori din comitatul Sussex Toți componenții acestei echipe sînt... infractori, deținuți în penitenciar. Conducătorii echipei, printre care și directorul penitenciarului, au intrat în panică pentru că ea este pe cale de a se dizolva deoarece majoritatea jucătorilor și-au ispășit neapăsă și urmează a fi puși în libertate.

Pentru a satisface dorința spectatorilor care vin în număr din ce în ce mai mare să vadă echipa evoluînd (46 goluri înscrise în șapte meciuri), se va ajunge probabil la o soluție salvatoare: jucătorii eliberați, se vor prezenta cu consimțămîntul lor și vor juca toate meciurile pînă la terminarea campionatului.

extern MAGAZIN extern

UN PUMN = UN AN

Întă scena care a dus la suspendarea cunoscutului internațional brazilian, Brito pe timp de un an. Autorul agresiunii, Brito, în stînga, este cu greu reținut de un coechipier să nu continue atacul împotriva arbitrilor. Conducătorul jocului se resimte de pe urma pumnului lui Brito. Prețul gestului iresponsabil al internaționalului brazilian se cunoaște: un an suspendare din activitate.

SWIFT, GIGANTUL...

În Anglia, o controversă aprinsă împarte astăzi lumea specialiștilor: care a fost cel mai valoros portar din istoria fotbalului englez, Swift sau Banks?

Vă prezentăm pledoaria altei celebrități, Tommy Lawton, care este categoric pentru Swift. „Era un veritabil personaj”, povestește Lawton. Cu înălțimea sa de 1,91 m., cu masivitatea sa — avea 98 de kilograme — el posedea și un mare simț al umorului. Nu distra teribil pe noi, dar și tribunele (iată. Răducanu, ai un predecesor! — n.n.). Îmi aduc aminte că, înaintea unui meci cu Portugalia, la Lisabona, Swift mi-a spus: Tommy, trebuie să-l ucizi pe portarul portughez, și că este teribil! Dacă, nu, îl voi omori eu! Am luat jocul în serios, de la început, și în 30 de secunde marcam primul gol. După alte cîteva minute, scorul era de 5-0. În poartă, poznașul de Swift ridea... Ne ambiționase printr-o minciună fiindcă el știa foarte bine că portughezii nu așteptau la acea oră o echipă”.

Swift și-a pierdut viața în accidentul aviatic din 1958, de la München, acel accident în care au pierit și mulți alți jucători celebri de la Manchester United, Swift însoțise echipa în calitate de ziarist.

RECORDURI...

Înlocuindu-l pe Springer cu fostul internațional Koerner, clubul Rapid Viena a stabilit un mic record în materie. Din 1969 și pînă acum, la conducerea sa tehnică s-au perindat nu mai puțin de șapte antrenori. Iată lista acestora: Vytlačil, Koerner, Karl Rappan, Karl Decker, Koerner (pentru a doua oară), Springer și Koerner (pentru a treia oară... în mai puțin de doi ani!). Nu se poate spune că clubul vienez nu găsește „soluții” foarte rapide...

Altă poveste, cu alt antrenor. Este vorba de un fost internațional italian, Bolchi, care a devenit antrenor-jucător la un club din divizia C. Pro Patria. Într-un recent meci, el se afla pe banca rezervelor. Cu 12 minute înainte de terminarea partidei, Bolchi a intrat pe teren. În secunde următoare el a marcat un gol și... a primit și un avertisment: din partea arbitrilor fiind suspendat pentru o etapă.

SIMBOL VIU...

Se știe că emblema echipelor franceze, la toate sporturile, este un cocoș. Cu o emblemă vie, cînd dintre internaționali s-au fotografiat înaintea meciului cu Bulgaria. Cocosul, din fotografie nu pare prea... încîntat de situație, dar, în schimb, Revelli, Blanchet, Lech, Michel și Loubet (de la stînga la dreapta) par foarte veseli.

UN PORTAR SUI-GENERIS

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

Grea, dar plăcută sarcină și-a luat portarul clubului francez Paris S.G., Guy Delhumeau: să-l dreszeze pe prietenul său „Chita” — care nu-i decît un tinăr... cimpanzeu — să aperi poarta la antrenamente. „Chita” a început să deprîndă... meseria de portar dar încă nu-l în stare să... înlocuiască prietenul în poartă... Pînă una-alta, iată-l pozînd, împreună cu maestrul său.

U.T.A.—UN PAS MARE SPRE „SFERTURILE” CUPEI U.E.F.A.

U.T.A. — VITTORIA SETUBAL 3—0 (2—0)

AU MARCAT: Domide (min. 9), Sima (min. 16), Kun II (min. 65).

STADIONUL: U.T.A.; teren alunecos; timp frumos; spectatori 7.000.

U.T.A.: Vidac — Birău, Lereter, Pojoni, Popovici — Petescu, Domide — Sima (min. 75 Axente), Kun II, Broșovschi, Both. VITTORIA: Torres I — Rebello, Mendez, Correia, Carrico — Octavio (min. 60 Praia), Jose Maria, Matine — Guerreiro (min. 60 Arcanjo), Torres II, Jacinto. ARBITRU: Antoine Querdeville (Luxemburg).

ARAD, 24. Doar 7.000 spectatori au preferat să vadă pe viu acest meci, reamintind la micul ecran care transmitea o partidă dificilă a echipei naționale, pentru că echipa lor favorită întâlnea în turul trei al Cupei U.E.F.A. una dintre cele mai bune echipe portugheze. Ca adevărați suporter ai U.T.A.-ei, ei au înfruntat frigul (aici la Arad a nins în noaptea dinaintea meciului) și n-au încetat nici un moment să-și încurajeze frenetic echipa din primul și până în ultimul minut de joc.

Meciul a avut trei perioade bine distincte. În primele 30 de minute echipa arădeană a desfășurat un joc simplu dar eficient, a atacat continuu, cu multă ambiție și luciditate, nelăsându-i pe adversari să se apropie decît razeori de poarta lui Vidac. Prin „un-doi”-uri executate în viteză dar și prin deschideri lungi pe aripi sau în adîncime în care erau angajați Kun II, Both sau Sima, prin rapide schimbări de locuri, gazdele și-au surprins deseori partenerii de întrecere reușind să înscrie două goluri de mare spectacol cu generozitate aplaudată de public (Domide, în stil englezesc, printr-un șut formidabil de la 25 de metri în

colțul lung al porții și Sima în urma unei lovituri libere executată de Lereter), dar tot atât de bine ar mai fi putut înscrie două-trei goluri dacă Both și Kun II nu s-ar fi pripit ratînd din poziții ideale în care nu înal aveau în față decît pe portarul Torres.

Așa stînd lucrurile, dacă la pauză scorul ar fi fost de 4—0 sau 5—0 nimeni nu s-ar fi mirat nici chiar jucătorii oaspeți, surprinși și derutați de vigoarea atacurilor arădenilor.

După pauză, însă, în min. 53 Kun II și Both realizează o fază în care fac șah-mat apărării adverse din nefericire cel de al doilea ratînd nepermis de ușor. Din acest moment U.T.A. slăbește vizibil ritmul începînd astfel a doua perioadă importantă a meciului în care ofensiva trece acum de partea oaspeților. Acțiunile lor tot mai insistente sînt orientate în general spre Torres II care în min. 57 s-a aflat la un pas de gol, dar spectaculoasa și recunoscuta sa lovitură de cap a fost cu multă dificultate respinsă de Vidac.

Pe fondul insistenței în atac a jucătorilor portughezi survine majorarea scorului: Kun II execută pe poartă o lovitură liberă laterală, portarul intervine dar nu poate respinge mingea decît după ce aceasta depășise în aer linia porții: 3—0.

Ultimele minute care ar corespunde cu o a treia perioadă distinctă a meciului poartă amprenta unui joc de uzură în care fotbalistii arădeni par a fi la capătul puterilor. Ei își string totuși puterile în apărare depunînd eforturi deosebite pentru a menține scorul lucru care în cele din urmă le-a reușit.

Înainte de meci, Pojoni — unul dintre cei mai buni jucători de pe teren alături de Domide, Lereter, Kun II și Both afirma: „Dacă reușim să anihilăm pe atacantul Torres II, iar noi vom reuși să cîștigăm la două goluri diferență, avem mari șanse de calificare”. Iată așadar că doleanțele excelentului apărător arădean s-au împlinit.

Desigur sperăm cu toții că U.T.A. va aborda și partida din retur cu aceeași seriozitate, ardore și putere de luptă, caracteristici esențiale ale echipei antrenată de N. Dumitrescu și va obține calificarea în turul următor al competiției.

Laurențiu DUMITRESCU

DECLARAȚII

N. DUMITRESCU (antrenor la U.T.A.): „Am știut că Vitoria Setubal are tehnicitatea ca principala armă. Printr-un marcaj strict am reușit cred să le risipim speranțele într-un rezultat strîns. Scorul nu ne scutește de griji dar ne dă totuși mari speranțe”.

JOSE PEDRATO (antrenor la Vitoria Setubal): „În primul rînd felicit pe U.T.A. pentru rezultatul obținut. A fost un joc frumos în care spectatoarii au contribuit foarte mult la succesul echipei lor favorite prin modul cum au știut să-o susțină”.

DOMIDE: „Sînt foarte fericit și sînt convins că ne vom califica mai departe”.

TORRES II: „Am jucat pentru prima oară în acest an pe un teren moale ceea ce ne-a dezavantajat. U.T.A. a cîștigat pe merit dar noi nu am arătat adevărata valoare. O vom face în meciul retur. Folosesc prilejul de a felicita echipa națională a României pentru performanța realizată”.

CUPON DE PARTICIPARE

„TROFEUL REVISTEI FOTBAL” 1971

acordat celui mai bun fotbalist român al anului

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
Numele	
Adresa	

Acest cupon, completat cîtet, se trimite pe adresa: Revista Fotbal, str. Vasile Conta nr. 16, etaj 5, București, cel mai tîrziu pînă la data de 20 decembrie. Se va menționa pe plic „Pentru anchetă”.

Numărul viitor al revistei

FOTBAL

va apărea JOI 2 DECEMBRIE, cu cronici și comentarii ale etapelor din campionatul Diviziei A.

TOTTENHAM O ECHIPĂ CU DUBLĂ ÎNFĂȚIȘARE ?

Mai sînt cîteva zile bune pînă la primul joc cu formația românească Rapid București, din „Cupa U.E.F.A.” și totuși, Tottenham Hotspur — acest „11 de milioane” — îl privește și-l pregătește cu grijă. La 8 decembrie, pe teren propriu, băieții lui Nicholsson, antrenorul echipei, vor să-și asigure un avans care să-i scutească de emoții la returul din 15 decembrie, de la București.

Deocamdată, atenția este îndreptată în principal spre campionat, în care — după 17 jocuri (față de 18, cîte au susținut cele dinaintea sa) — ocupă locul 7, cu 21 puncte, la 7 distanță de liderul Manchester United, la 4 de echipele clasate pe locurile 2—3 și la 2 de cele de pe locurile 4—5. În același timp, preocuparea conducerii tehnice îmbrățișează problema, foarte delicată, a refacerii jucătorilor mult solicitați în acest sezon și în primul rînd a „pieselor importante” ale echipei. Chivers, de pildă, socotînd și partidele susținute cu echipa Angliei, a disputat cinci jocuri în 12 zile! Pe de altă parte, accidentările constituie o altă problemă. Mullery, Coates, Gilzean au trecut succesiv în rîndul „indisponibililor temporari”, dar au fost refăcuți rapid.

La Tottenham însă, nu se pune problema înlocuirilor pentru că acest club dispune de o echipă de rezervă foarte bună și este bogat în jucători de rezervă. Formația cadetilor n-a „încasat” decît un gol în 10 meciuri de campionat!

Ceea ce îl frîmîntă pe Nicholsson însă, este altceva. Fap-

Martin CHIVERS: 5 jocuri în 12 zile și 5 goluri în 5 meciuri inter-jări!

tul că echipa sa a început să aibă tendințele de formație cu dublă înfățișare: acasă la ea este puternică, cum s-a întîmplat și în ultimul meci de campionat, cu West Bromwich Albion (3—2), dar în deplasare poate deveni uneori de nerecunoscut, ca în jocurile cu Stoke City (0—2) sau Manchester United (1—3), deși a aplicat o așezare 4—5—1, în care înainte a rămas doar Chivers, ca virf de lance.

În general însă, Tottenham joacă după varianta 4—3—3, în

care rolul principal revine liniei mediane Mullery-Perryman-Peters, ca acoperire a apărării și ca susținere a atacului. Ea constituie unul din atu-urile majore ale londonezilor, care alcătuiesc o „mașină” grea, puternică, dificil de dereglat. „11-le-fanion”: JENNINGS-KINNEAR, BEAL, MIKE ENGLAND, KNOWLES-MULLERY, PERRYMAN, PETERS-COATES, CHIVERS, GILZEAN, desfășoară un autentic fotbal britanic, solid, de mare angajament fizic, mai ales în apărarea dirijată de England, permanent în mișcare, direct. Viteza de execuție, pasa instantanee și simplitatea acțiunilor constituie arme prețioase ale liniei de atac, în spatele căreia „patrulează” neconștient Mullery și Peters, prezenți de multe ori și la finalizare!

„Piese grele” ale londonezilor sînt Mike England-Mullery-Peters-Chivers, care fac aproape tot jocul și dau echilibrul echipei. Interesant este de remarcat că apărarea s-a dovedit tot atât de bună ca aceea a liderului Manchester United (a primit 21 de goluri, pe cînd echipa lui Bobby Charlton a primit 20), iar atacul nu pare de loc inferior în ce privește puterea de realizare: a marcat 37 de goluri, cu unul mai puțin decît Manchester United. Desigur, aceste fapte nu pot fi și nici nu sînt pe placul Rapidului, dar lucrurile așa se prezintă la ora actuală și ele dau perspective bune lui Tottenham. Ce va fi însă, la 8 decembrie, vom vedea. Pentru că, probabil, și Rapid va avea ceva de spus.

ÎNCĂ 360 DE MINUTE DE JOC ÎN GRUPELE „CAMPIONATULUI EUROPEI”

- ȘASE ECHIBE OFICIAL CALIFICATE
- REPREZENTATIVELE UNGARIEI ȘI ANGLIEI.
- PRACTIC AJUNSE ȘI ELE ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE MARIÍ COMPETIȚII

Toamna fotbalistică a Europei, care a început să simtă rigorile unei vremi nu prea prietenoase, are misiunea să stabilească pe cele opt selecționate care au dreptul să participe la sferturile de finală ale competiției rezervate lor. Și pe „vedetele” sferturilor de finală, din cele trei întreceri europene intercluburi, tot sezonul de toamnă le decide. Pentru „Cupa campionilor” și „Cupa cupelor” decizia a și fost rostită; mai rămîne doar sentința pentru „Cupa U.E.F.A.”, care a programat ieri prima manșă a optimilor.

Să rămînem doar la „Campionatul Europei”. Cu partidele disputate sîmbătă, duminică și ieri, în toate cele opt grupe au mai rămas de jucat doar patru întîlniri și anume: în grupa a II-a, partida Bulgaria—Franța (4 decembrie); în grupa a III-a, Grecia—Anglia (1 decembrie); în grupa a IV-a, Irlanda—Spania (data nu este încă stabilită, n-ar fi exclus ca irlandezii să piardă prin neapărare sau să dispute și returul într-un oraș spaniol) și, în grupa a VIII-a, Turcia—Polonia (la 5 decembrie). Deci încă 360 de minute de joc și marea întrecere a selecționatei europene ne va spune „la revedere” pînă în săptămînile din primăvară cînd va progresa ultimele acte: sferturile de finală și, apoi, în cadrul turneului de patru (care se va disputa probabil în Anglia), semifinalele, jocul pentru locurile 3—4 și finala.

Acum, un rapid „inventar” al grupelor.

La ora actuală sînt, oficial calificate, echipele României (în grupa I), Uniunii Sovietice (în grupa a IV-a), Belgiei (în grupa a V-a), Italiei (în grupa a VI-a), Iugoslaviei (în grupa a VII-a) și, R.F. a Germaniei (în grupa a VIII-a). Practic, pot fi considerate trecute în următoarea fază a competiției și marile favorite din celelalte două serii. Este vorba de echipa Ungariei, în grupa a II-a, pe care numai o victorie, în deplasare, a echipei Franței în dauna celei a Bulgariei și, notați bine, o victorie la mai mult de trei goluri diferență o poate detrona. Ceea ce, dați-ne voie să acceptăm numai prin absurd, chiar dacă ne aflăm la fotbal! Iar selecționata condusă de Alf Ramsey s-ar da la o parte, spre a face loc echipei Elveției, dacă ar fi învinsă la o diferență similară, pe stadionul din Atena de către reprezentativa gazdă. Ceea ce, de asemenea e greu de acceptat.

Ultimele evenimente ale preliminarilor ne rețin atenția prin performanța echipei Belgiei, care a obținut nu numai un foarte important egal la Lisabona, un egal însemnînd calificarea, ci și aprecierea spectatorilor și a specialiștilor. „Diavolii roșii”, conduși de Goethals, selecționerul care culege satisfacții tîrziu — după eșecul mexican — anunță o frumoasă carieră în competiția europeană. „Squadra azzurra” n-a forțat cîntește ce în partida sa de

duminică, de pe stadionul olimpic din Roma, cu echipa Austriei. Obligat de meciul Juventusului cu Aberdeen să renunțe la încercarea unui masiv grup de tineri, toți de la clubul din Torino, selecționerul Valcareggi a aminat „in-

fuzia de tineret” a reprezentativei pentru o altă dată. Ar mai fi de notat egalul obținut de unsprezecelea Poloniei (cu Szeja, de la Zagrebic, în poartă!) la Hamburg, în fața reprezentativei vest-germane.

EVRIUJIHIN (tricou alb), una dintre „piesele majore” ale reprezentativei U.R.S.S., în luptă cu Best (Irlanda) în meciul de la Belfast contînd pentru preliminariile „Campionatului Europei”

Anunțăm pe cititorii noștri că a început reînnoirea abonamentelor la ziare și reviste pentru anul 1972.

ABONAȚI-VA DIN TIMP și pe termene cît mai lungi pentru a vă asigura continuitate în primirea revistei

FOTBAL

PREȚUL UNUI ABONAMENT ESTE DE 104 LEI PE TÎMP DE UN AN, 52 LEI PE ȘASE LUNI ȘI 26 LEI PE TREI LUNI.

Abonamentele se fac prin oficiile și agențiile P.T.T.R., factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Reînnoiți-vă abonamentul pentru anul viitor la revista

FOTBAL